

ΤΡΙΩΔΙΟΝ.

ΤΗ ΚΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ
2024.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Ήχος πλ. δ'.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Βασιλείου, Πρεσβυτέρου τῆς
Ἄγκυρανῶν Ἐκκλησίας.

(Μετά Λειτουργίας των
Προηγιασμένων Δώρων).

Πηγή με τον βίον των Αγίων της
ημέρας:

<https://www.synaxarion.gr/gr/m/3/d/22/sxsaintlist.aspx>

ΟΡΘΟΣ.

Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ
Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ
Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ
σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄμήν.

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ')**.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **(ἐκ γ')**.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
 καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
 καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Αμήν.

Τροπάρια.

**Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
 εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
 τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων
 δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
 τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.**

Δόξα ...

**Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ
 ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς
 οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός,
 εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
 πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
 αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν**

συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον
εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε,
μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν,
πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον
ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὖς
ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει
αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες
τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἵτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

**Δόξα τῇ ἁγία καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ
ζωοποιῶ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμήν.

- ❖ **Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (ἐκ γ').**
- ❖ **Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου (ἐκ
β').**

Ψαλμὸς 3.

- ❖ **Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ
θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ'
ἐμέ·**
- ❖ πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ
ἔστι σωτηρία αὐτῶ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
(διάψαλμα).
- ❖ σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ,
δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.
- ❖ φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα,
καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
(διάψαλμα).
- ❖ ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα·
ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.
- ❖ οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων
λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.
- ❖ ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός
μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντα τοὺς

ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας
ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

- ❖ τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν
λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

- ❖ Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα·
ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς 37.

- ❖ Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με,
μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.
- ❖ ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ
ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου·
- ❖ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ
προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν
εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ
προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.
- ❖ ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν
κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ
ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.
- ❖ προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ
μύλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς
ἀφροσύνης μου·
- ❖ ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην
ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν
σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
- ❖ ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν
ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ
σαρκί μου·
- ❖ ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως
σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς
καρδίας μου.

- ❖ Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
- ❖ ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
- ❖ οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·
 - ❖ καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
- ❖ ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·
 - ❖ καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
 - ❖ ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰκακούση, Κύριε ὁ Θεός μου.
 - ❖ ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορῶρήμονησαν.
 - ❖ ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.
 - ❖ ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

- ❖ οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως·
- ❖ οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
- ❖ μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
- ❖ πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

- ❖ μὴ ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
- ❖ πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς 62.

- ❖ Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω·
- ❖ ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
- ❖ οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
- ❖ ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.
- ❖ οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
- ❖ ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

- ❖ εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·
- ❖ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.
- ❖ ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.
- ❖ αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
- ❖ ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

- ❖ ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι,
- ❖ ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...
 Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα,
 Δόξα σοι ὁ Θεὸς (ἐκ γ').
 Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ').
 Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ψαλμὸς 87.

- ❖ **Κύριε** ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου·
- ❖ εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
- ❖ ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε·
 - ❖ προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος,
 - ❖ ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
 - ❖ ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
 - ❖ ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ. (διάψαλμα).
 - ❖ ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς,
 - ❖ παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην. οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας·
 - ❖ ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου·
 - ❖ μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἱατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

- ❖ μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
 - ❖ μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;
 - ❖ κάγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτῃ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
 - ❖ ἵνατί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
 - ❖ πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
 - ❖ ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με,
 - ❖ ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
 - ❖ ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.
- Καὶ πάλιν.**
- ❖ Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου
 - ❖ εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου
- Ψαλμὸς 102.**
- ❖ Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ·

- ❖ εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ·
 - ❖ τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου·
 - ❖ τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·
 - ❖ τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἄετοῦ ἢ νεότης σου.
 - ❖ ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
 - ❖ ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσεῖ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
 - ❖ οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
- ❖ οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ·
- ❖ οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,
- ❖ ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
- ❖ καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

- ❖ καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς,
ὥκτειρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους
αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν,
ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
- ❖ ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι
αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως
ἐξανθήσει·
- ❖ ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ
ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν
τόπον αὐτοῦ.
- ❖ τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ
αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς
φοβουμένους αὐτόν,
- ❖ καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς
υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην
αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν
αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
- ❖ Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοιμάσε τὸν
θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
πάντων δεσπόζει.
- ❖ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ
ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες
τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς
τῶν λόγων αὐτοῦ.
- ❖ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ
δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ
ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ·
- ❖ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα
αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας
αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

- ❖ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς 142.

- ❖ **Κύριε**, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·
- ❖ καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
- ❖ ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου,
- ❖ ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
 - ❖ ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
- ❖ διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

(διάψαλμα).

 - ❖ ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου·
 - ❖ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
 - ❖ ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα·
 - ❖ γνῶρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου·

- ❖ ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·
- ❖ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ. ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με,
- ❖ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου
- ❖ καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

- ❖ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου **(ἐκ β')**.
- ❖ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός **(ἐκ γ').**

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**.....**), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν
Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς,**
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων,
ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

**Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,**

τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Στίχ. α'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά
μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ
προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ
ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν
ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς
ὑπεναντίους ἔδεται.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. δ'. Πρόσθεσ ἀυτοῖς κακά, Κύριε,
πρόσθεσ ἀυτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς
γῆς.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

ΥΜΝΟΣ ΤΡΙΑΔΙΚΟΣ, ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

Ὅρᾱν σε μὴ τολμῶντα τὰ Χερουβεῖμ,
ἰπτάμενα .κραυγάζει ἀλαλαγμῷ, τὸ
ἔνθεον μέλος τῆς Τρισαγίας φωνῆς, μεθ'
ῶν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοί·
Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός, **δυνάμει**
τοῦ Σταυροῦ σου, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα ...

**Εἰς οὐρανὸν τὰς καρδίας ἔχοντες,
Ἀγγελικὴν μιμησώμεθα τάξιν, καὶ ἐν
φόβῳ τῷ ἀδεκάστῳ προσπέσωμεν,
ἐπινίκιον ἀνακράζοντες αἶνον· Ἅγιος,
Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός, **πρεσβείαις τοῦ
ιεράρχου, σῶσόν ημάς.****

Καὶ νῦν ...

**Κατακαμπτόμενοι τῷ πλήθει, τῶν ἡμῶν,
καὶ μὴ τολμῶντες ἀτενίσαι τῷ ὕψει σου,
τὴν ψυχὴν σὺν τῷ σώματι κλίναντες,
μετὰ Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι·
Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός, **διὰ τῆς
Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.****

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ.

Μετὰ τὴν Α' Στιχολογίαν Καθίσματα **Σταυρώσιμα Ἦχος πλ. δ'**

Ἐν μέσῳ τῆς Ἐδέμ, ξύλον ἦνθησε τὸν θάνατον, ἐν μέσῳ πάσης γῆς, ξύλον ἐβλάστησε τὴν ζωὴν· γευσάμενοι γὰρ τοῦ πρώτου, ἄφθαρτοι ὄντες, φθαρτοὶ γεγόναμεν, τυχόντες δὲ τοῦ δευτέρου, τῆς ἀφθαρσίας κατετρυφήσαμεν· ἐν τῷ Σταυρῷ γὰρ σώζεις ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἐν Παραδείσῳ μὲν τὸ πρὶν, ξύλῳ ἐγύμνωσεν, ἐπὶ τῇ γεύσει ὁ ἐχθρός, εἰσφέρων νέκρωσιν, τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις φέρον ἐπάγη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ Κόσμος ὅλος ἐπλήσθη πάσης χαράς, ὃν ὁρῶντες ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοί, συμφώνως ἀνακράξωμεν· Πλήρης δόξης ὁ οἶκος αὐτοῦ.

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Σταυροθεοτοκίον,
"Όμοιον.**

**Τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν
σωματωθέντα, καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ σοῦ
Σεμνή τεχθέντα, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον
μέσον τῶν κακούργων, ὀρῶσα τὰ
σπλάγχνα ἤλγεις, καὶ μητρικῶς,
θρηνοῦσα ἐβόας· Οἴμοι Τέκνον ἐμόν! τίς
ἡ θεία καὶ ἄφατος, Οἰκονομία σου, δι' ἧς,
ἐζώωσας τὸ πλάσμα σου; Ἄνυμνῶ σου
τὸ εὖσπλαγχνον.**

**Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Τριωδίου Ἦχος β' Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ.**

**Ὁ τοῖς Πάθεσι τοῖς σοῖς, πᾶσιν ἀπάθειαν
διδούς, τὰ πάθη τῆς σαρκός μου,
νεκρώσας τῷ Σταυρῷ, τῷ θείῳ,
καταξίωσον, ἰδεῖν καὶ τὴν σεπτὴν,
Ἀνάστασίν σου Κύριε, ἵνα λάβωμεν
πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος. (Δίς).**

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Σταυροθεοτοκίον.

**Τῷ τιμίῳ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου,
φυλαττόμενοι Δέσποινα, ἀγνή Θεοτόκε,
πᾶσαν προσβολὴν τοῦ πολεμήτορος,
ἅπαντες ῥαδίως ἐκτρεπόμεθα· διὸ κατὰ
χρέος σὲ ἀεὶ μακαρίζομεν, ὡς Μητέρα
τοῦ Θεοῦ, καὶ μόνην ἐλπίδα τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.**

**Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Τριωδίου Ἰηχος β' Εὐσπλαγχνίας
ὑπάρχουσα.**

Τῆς ἀγνείας ὑπάρχων ἡ πηγή, τῆ νηστεία
συντήρησον ἡμᾶς Ἐλεῆμον, βλέψον εἰς
ἡμᾶς τοὺς σοὶ προσπίπτοντας, πρόσχευ
τῆ ἐπάρσει τῶν χειρῶν ἡμῶν, ὁ τείνας
τάς παλάμας σου, ἐν ξύλῳ
σταυρούμενος, ὑπὲρ πάντων γηγενῶν ὁ
τῶν Ἀσωμάτων μόνος Κύριος. (Δίς).

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου Χριστέ, ἐπὶ
ξύλου ὀρῶσά σε νεκρὸν ἠπλωμένον,
κλαίουσα πικρῶς, Υἱέ μου ἔλεγε, τί τὸ
φοβερὸν τοῦτο μυστήριον, ὁ πᾶσι
δωρούμενος, ζωὴν τὴν αἰώνιον,
ἐκουσίως ἐν Σταυρῷ, πῶς θνήσκεις
θάνατον, ἐπονείδιστον;

Ψαλμὸς 50.

- Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά
μου.
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου
καθάρισόν με.
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω,
καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ
διαπαντός.

- σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
- ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
- ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
 - ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
 - ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
 - μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
 - ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

- ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
 - θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ·
 - τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·
 - τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου ...
Κύριε, ἐλέησον (ιβ').
Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς ...

ΩΔΗ ΠΡΩΤΗ.

(Εξόδου κεφ. ιε').

Ἄρδην βυθίσας Φαραώ, Μωσῆς λέγει.

**Τὼ Κυρίῳ ἀσωμεν, ἐνδόξως γάρ
 δεδόξασται.**

**Κύριος βασιλεύων τόν αιώνα καί επ'
αιώνα καί έτι.**

Ότι εισήλθεν ίππος Φαραώ σύν άρμασι
καί αναβάταις εις θάλασσαν, καί
επήγαγεν επ' αυτούς Κύριος τό ύδωρ τής
θαλάσσης οι δέ υιοί Ισραήλ
επορεύθησαν διά ξηράς εν μέσω τής
θαλάσσης.

Δόξα... Καί νϋν ...

ΩΔΗ ΤΡΙΤΗ.

(Α' Βασιλειών κεφ. β').

Θεόν γεραίρει στείρα τίκτουσα ξένως.

**Άγιος εί, Κύριε, καί σέ υμνεί τό πνεύμα
μου.**

**Κύριος ανέβη εις ουρανούς καί
εβρόντησεν, αυτός κρινεί άκρα γής
δίκαιος ών**

**Καί δίδωσιν ισχύν τοίς βασιλεύσιν ημών
καί υψώσει κέρας χριστού αυτού.**

Δόξα ... Καί νϋν ...

ΩΔΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

(Αββακούμ κεφ. γ').

**Τήν τού Λόγου κένωσιν, Αββακούμ,
φράσον.**

Δόξα τή δυνάμει σου, Κύριε.

**Κύριος ο Θεός δύναμής μου καί τάξει
τούς πόδας μου εις συντέλειαν
Και επί τά υψηλά επιβιβά με τού
νικήσαι με εν τή ωδή αυτού.**

Δόξα... Καί νῦν ...

**ΩΔΗ ΠΕΜΠΤΗ.
(Ησαΐου κεφ. κς').
Ησαΐου πρόρρησις, ευχή τό πλέον.**

Κύριε, ο Θεός ημών, ειρήνην δός ημίν.

**9 Εκ νυκτός ορθρίζει τό πνεύμα μου
πρός σέ, ο Θεός, διότι φώς τά
προστάγματά σου επί τής γής
δικαιοσύνην μάθετε, οι ενοικούντες επί
τής γής.**

**10 πέπαυται γάρ ο ασεβής πάς ός ου μή
μάθη δικαιοσύνην επί τής γής, αλήθειαν
ου μή ποιήσει αρθήτω ο ασεβής, ίνα μή
ίδη τήν δόξαν Κυρίου.**

**11 Κύριε, υψηλός σου ο βραχίων, καί ουκ
ήδειςαν, γνόντες δέ αισχυνθήτωσαν
ζήλος λήψεται λαόν απαίδευτον, καί νύν
πύρ τούς υπεναντίους έδεται.**

**12 Κύριε ο Θεός ημών, ειρήνην δός ημίν
πάντα γάρ απέδωκας ημίν.**

**13 Κύριε ο Θεός ημών, κτήσαι ημάς
Κύριε, εκτός σου άλλον ουκ οίδαμεν, τό
όνομά σου ονομάζομεν.**

14 οι δέ νεκροί ζωήν ου μή ίδωσιν, ουδέ
ιατροί ου μή αναστήσουσι διά τούτο
επήγαγες καί απώλεσας καί ήρας πάν
άρσεν αυτών.

15 Πρόσθες αυτοίς κακά, Κύριε, πρόσθες
αυτοίς κακά τοίς ενδόξοις τής γής.

16 Κύριε, εν θλίψει εμνήσθημέν σου, εν
θλίψει μικρά η παιδεία σου ημίν.

17 Καί ως η ωδίνουσα εγγίζει τού τεκείν
καί επί τή ωδίनि αυτής εκέκραξεν ούτως
εγενήθημεν τώ αγαπητώ σου.

18 διά τόν φόβον σου, Κύριε, εν γαστρί
ελάβομεν καί ωδινήσαμεν καί ετέκομεν
πνεύμα σωτηρίας ό εποιήσαμεν επί τής
γής.

Ου πεσούμεθα, αλλά πεσούνται πάντες
οι ενοικούντες επί τής γής.

Αναστήσονται οι νεκροί, καί
εγερθήσονται οι εν τοίς μνημείοις, καί
ευφρανθήσονται οι εν τή γή.

Η γάρ δρόσος η παρά σου ίαμα αυτοίς
εστιν, η δέ γή τών ασεβών πεσειται.

**Βάδιζε, λαός μου, είσελθε εις τό ταμειόν
σου, απόκλεισον τήν θύραν σου,
αποκρύβηθι μικρόν όσον όσον, έως άν
παρέλθη η οργή Κυρίου.**

Δόξα... Καί νϋν ...

ΩΔΗ ΕΚΤΗ.**(Ιωνά κεφ. β').****Εκ θηρός εκραύγαζεν Ιωνάς, λέγων.**

Ως τόν προφήτην Ιωνάν, σώσον ημάς,
Κύριε.

Φυλασσομένοι μάταια καί ψευδή έλεον
αυτών εγκατέλιπον.

Εγώ δέ μετά φωνής αινέσεως καί
εξομολογήσεως θύσω σοι όσα ηυξάμην
αποδώσω σοι εις σωτηρίαν μου τώ
Κυρίω.

Δόξα... Καί νϋν ...

ΩΔΗ ΕΒΔΟΜΗ.**(Δανιήλ κεφ. γ').****Αίνος φλόγα σβέννυσι τών τριών νέων.**

Τών πατέρων καί ημών Θεός, ευλογητός
εί.

Ευλογημένος εί ο επί θρόνου δόξης τής
βασιλείας, ο υπερύμνητος καί
υπερυψούμενος εις τούς αιώνας.

Ευλογημένος εί εν τώ στερεώματι τού
ουρανού, ο υπερύμνητος καί
υπερυψούμενος εις τούς αιώνας.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

ΩΔΗ ΟΓΔΩΗ.
(Δανιήλ κεφ. γ') Τόν Δεσπότην
ύμνησον ἡ κτιστῶν φύσις.

**Τόν Κύριον υμνεῖτε τά ἔργα
καὶ υπερυψοῦτε εἰς πάντα τοὺς
αἰῶνας.**

**Ευλογεῖτε, πάντα τά ἔργα Κυρίου, τόν
Κύριον υμνεῖτε καὶ υπερυψοῦτε αὐτόν
εἰς τοὺς αἰῶνας.**

**ευλογεῖτε, ἄγγελοι Κυρίου, ουρανοί
Κυρίου τόν Κύριον υμνεῖτε καὶ
υπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.**

**ευλογεῖτε, ὕδατα πάντα τά ὑπεράνω τῶν
ουρανῶν, πάσαι αἱ δυνάμεις Κυρίου τόν
Κύριον υμνεῖτε καὶ υπερυψοῦτε αὐτόν
εἰς τοὺς αἰῶνας.**

**ευλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστρα τοῦ
ουρανοῦ, τόν Κύριον υμνεῖτε καὶ
υπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.**

**ευλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος καὶ
πάντα τά πνεύματα, τόν Κύριον υμνεῖτε
καὶ υπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.**

**ευλογεῖτε, πῦρ καὶ καύμα, ψύχος καὶ
καύσων, τόν Κύριον υμνεῖτε καὶ
υπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.**

**ευλογεῖτε, δρόσοι καὶ νιφετοί, πάγοι καὶ
ψύχος, τόν Κύριον υμνεῖτε καὶ**

υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
 ευλογείτε, πάχνοι καί χιόνες, αστραπαί
 καί νεφέλαι, τόν Κύριον υμνείτε καί
 υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
 ευλογείτε, φώς καί σκότος, νύκτες καί
 ημέραι, τόν Κύριον υμνείτε καί
 υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
 ευλογείτε, γή, όρη καί βουνοί, καί πάντα
 τά φυόμενα εν αυτή, τόν Κύριον υμνείτε
 καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
 ευλογείτε, πηγαί, θάλασσα καί ποταμοί,
 κήτη, καί πάντα τά κινούμενα εν τοίς
 ύδασι, τόν Κύριον υμνείτε καί
 υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
 ευλογείτε, πάντα τά πετεινά τού
 ουρανού, τά θηρία, καί πάντα τά κτήνη,
 τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε
 αυτόν εις τούς αιώνας.
 ευλογείτε, υιοί τών ανθρώπων,
 ευλογείτω Ισραήλ, τόν Κύριον υμνείτε
 καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
 ευλογείτε, ιερείς Κυρίου, δούλοι Κυρίου,
 τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε
 αυτόν εις τούς αιώνας.
 ευλογείτε, πνεύματα καί ψυχαί δικαίων,
 όσοι καί ταπεινοί τή καρδία, τόν Κύριον
 υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς
 αιώνας.
 ευλογείτε, Ανανία, Αζαρία, καί Μισαήλ,
 τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε
 αυτόν εις τούς αιώνας.

ευλογείτε, Απόστολοι, Προφήται καὶ
 Μάρτυρες Κυρίου, τόν Κύριον υμνεῖτε
 καὶ υπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.
 ευλογούμεν Πατέρα, Υἱόν καὶ Ἅγιον
 Πνεῦμα, τόν Κύριον υμνούμεν καὶ
 υπερυψούμεν αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.
**αινούμεν, ευλογούμεν καὶ
 προσκυνούμεν τόν Κύριον, υμνούντες
 καὶ υπερυψούντες αὐτόν εἰς τοὺς
 αἰῶνας.**
Δόξα... Καὶ νῦν ...

ΩΔΗ ΕΝΑΤΗ.
(Λουκά κεφ. α' 68-79) Προσευχὴ
Ζαχαρίου.

Ο Ζαχαρίας ευλογεῖ παιδὸς τόκον.

**Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ,
 ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησεν λύτρωσιν
 τῷ λαῷ αὐτοῦ.
 καὶ ἤγειρεν κέρασ σωτηρίας ἡμῖν ἐν οἴκῳ
 Δαυὶδ παιδὸς αὐτοῦ,
 καθὼς ἐλάλησεν διὰ στόματος τῶν ἁγίων
 ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ,
 σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ ἐκ χειρὸς
 πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.
 ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν
 καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ.**

ὄρκον ὃν ὤμοσεν πρὸς Ἀβραὰμ τὸν
πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως
ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ῥυσθέντας
λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ
δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ πάσαις ταῖς
ἡμέραις τῆς ζωῆς ἡμῶν.
Καὶ σὺ δέ, παιδίον, προφήτης ὑψίστου
κληθήσῃ, προπορεύσῃ γὰρ ἐνώπιον
κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.
τοῦ δοῦναι γινῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ
αὐτοῦ ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ
σπλάγχνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν.
ἐν οἷς ἐπισκέψεται ἡμᾶς ἀνατολή ἐξ
ὑψους, ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ
θανάτου καθημένοις.
**τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς
ὁδὸν εἰρήνης.**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

KANONEΣ.

Κανὼν α', Ὡδὴ α', τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμὸς.

«Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν
ἀβύσσῳ, ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραώ,
καθορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον
ὥδὴν ἐβόα ἄσωμεν».

Σοῦ τὴν βασιλείον δόξαν Παμβασιλεῦ, ὁ
κλεινὸς Βασίλειος, ἀγαπήσας σταθερῶς,

ἐπὶ γῆς ἐνήθλησε, δι' οὓ, Βασιλείας
οὐρανῶν ἡμᾶς ἀξίωσον.

Ὁ ἀξιέπαινος βίος, ἡ καθαρὰ, πολιτεία
Ἐνδοξε, τῶν ἀγώνων ἡ τριβή,
κληρονόμον ἔδειξε Θεοῦ, καὶ πολίτην
οὐρανῶν σε ἀπειργάσατο.

Ἵποταγεῖς τῷ Κυρίῳ δι' ἀγαθῆς,
πολιτείας πάνσοφε, καθυπέταξας ἐχθρόν
καὶ ποσὶ συνέτριψας λαμπρῶς,
ἀριστεύσας κατ' αὐτοῦ Μάρτυς Βασίλειε.

Τῇ τῶν αἱμάτων πλημμύρα τὸν νοητόν,
Φαραὼ ἐβύθισας, πανστρατὶ ὡς ἀληθῶς,
καὶ πρὸς γῆν ἀνέδραμες σοφέ, ἔνθα
νέφος ἀθλητῶν ἀεὶ εὐφραίνεται.

Θεοτοκίον.

Ὁ τῷ Πατρὶ συνυπάρχων μονογενής,
βουληθεὶς κατώκησε, σοῦ τὴν ἄχραντον
νηδύν, καὶ βροτὸς ἐγένετο Ἀγνή, σῶσαι
θέλων τοὺς βροτοὺς δι' ἀγαθότητα.

Κανὼν α', Ὡδὴ γ', τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

«Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός
μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ τῶν πιστῶν σου
ἀγαθέ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ
πέτρα τῆς ὁμολογίας σου».

Ἵψώθης οἷά περ ἀμνός, ἐπὶ ξύλου
Τρισμάκαρ, τοὺς ξεσμοὺς ὑποφέρων,

διανοία καθαρᾶ, καὶ καταράσων
ἐχθροῦ, τὰς ἐπάρσεις, σθένει θείου
Πνεύματος.

Στιγμάτων Μάρτυς καλλοναῖς,
ὠραιότατος ὤφθης, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ
σῶμα, διανοία καθαρᾶ, χαριστηρίους
φωνάς, ἀναμέλπων τῷ ἀγωνοθέτῃ σου.
Μεγίστην εὐκλειαν ζητῶν, μεγαλόφρονι
γνώμῃ, τοὺς μεγίστους ἀγῶνας,
ἐκαρτέρησας σοφέ, καὶ τὸν μέγਾਲως αἰεί,
ἐπηρμένον, Μάρτυς ἐταπείνωσας.
Ἐνθέων φύλαξ πεφυκῶς, προσταγμάτων
θεόφρον, φυλακαῖς κατεκλείσθης,
ὑπανοίγων τοῖς πιστοῖς, διδασκαλίας
ὁδόν, τὴν εἰς πλάτος γνώσεως
εἰσάγουσαν.

Θεοτοκίον.

Γνωρίσας πόρρωθεν τὴν σὴν, σύλληψιν
Ἡσαΐας, διὰ Πνεύματος Κόρη,
διετράνωσεν αὐτήν, βοῶν· Ἴδου ἐν
γαστρὶ, ἡ Παρθένος, τὸν Θεὸν
συλλήψεται.

Ὁ Εἰρμός.

«Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός
μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας τῶν πιστῶν
σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ
πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου».

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.
**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

**Ὁ Μάρτυς Βασίλειος, τὴν Βασιλείαν
Θεοῦ, ποθήσας ὑπήνεγκε, τὴν τῶν
βασάνων πυρὰν, καὶ θάνατον ἄδικον·
ὄθεν ἀθανασίας, ἀληθοῦς ἠξιώθη.
Τοῦτον οὖν συνελθόντες, μακαρίσωμεν
πίστει, πρεσβεύοντα τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ
πάντων ἡμῶν.**

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Σταυροθεοτοκίον,
Ὅμοιον.**

Παρθένε πανάμωμε, μήτερ Χριστοῦ
 Θεοῦ, ῥομφαία διήλθέ σου, τὴν
 Παναγίαν ψυχὴν, ἠνίκα σταυρούμενον,
 ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν
 σου, ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ
 παύση, συγχώρησιν **πταισμάτων ἡμῶν**
δωρήσασθαι.

Ὁ Εἰρμὸς.

**«Τῆς νυκτὸς διελθούσης, ἤγγικεν ἡ
 ἡμέρα, καὶ τὸ φῶς τῷ κόσμῳ ἐπέλαμψε·
 διὰ τοῦτο ὑμνεῖ σε, τάγματα Ἀγγέλων,
 καὶ δοξολογοῦσί σε, Κύριε».**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
 ἐλέησον.**

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.
**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
 ἐλέησον.**

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.
Σοι Κύριε.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς τῆς εἰρήνης καὶ
 Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
 δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
 Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Εἰς τὴν ζ' Ὁδὴν Μαρτυρικὸν.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς
 πυριφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες
 μορφάς, καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ
 Μάρτυρες ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους
 ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες, καὶ
 μετὰ τέλος θαυματουργεῖν, ὄντως θαῦμα
 παράδοξον! ὅτι ὅστέα γυμνά,
 ἐκβλύζουσιν ἰάματα. **Δόξα τῷ μόνῳ**
σοφῷ, καὶ κτίστη Θεῷ.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ.

Τῇ ΚΒ' τοῦ μηνός Μαρτίου, Μνήμη τοῦ
Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλείου,
Πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν
Ἐκκλησίας.

Στίχοι.

Σώαν Προφήτης εἶπεν ἀλγεῖν κοιλίαν.
 Τετρημένην δὲ Μάρτυς ἀλγεῖν οὐκ ἔφη.
 Εἰκάδι δευτερίη Βασίλειος ἐτρήθη
 σούβλαις.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ Ἅγιοι Μάρτυρες
Καλλινίκη καὶ Βασίλισσα, ξίφει
τελειοῦνται.**

**Καὶ μνήμη τῆς Ἁγίας Δροσίδος,
θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως Τραϊανοῦ, καὶ
τῶν σὺν αὐτῇ πέντε Κανονικῶν
μοναζουσῶν.**

Στίχοι.

Καλλινίκην τέμνουσι σὺν Βασιλίσση,
Τὰς Καλλινίκους καὶ πόλου Βασιλίδας.
Δροσις ἀπῆλθεν ἐκ δρόσου τῆς τοῦ
μύρου,
Ὡς ἐκ Λιβάνου Κανονικὴ πρὸς πόλον.

**Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

**Στίχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.**

«Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσεῖ, τῆς Παρθένου
τὸ θαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει
προτυπώσαντα ποτέ, ὑμνεῖτε,
εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα
τοὺς αἰῶνας».

**Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός,
ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.**

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς, πεινῶντας ἐνέπλησεν

ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε
κενοῦς.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς
τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ
σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ὁ Εἰρμός.

«Τὴν ἀγνὴν καὶ ἄχραντον, Μητέρα καὶ
Παρθένον, ὡδαῖς ἁσμάτων ἅπαντες οἱ
πιστοί, εὐσεβῶς ὡς Θεοτόκον
μεγαλύνομεν».

«Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς,
μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον,
τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον,
καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ,
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν».

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΟΝ, ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

**Φῶς ὑπάρχων Χριστέ, φώτισόν με ἐν σοί
δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, καὶ σῶσόν
με.**

**Φῶς ὑπάρχων Χριστέ, φώτισόν με ἐν
σοί, πρεσβείαις Κύριε τοῦ Ιεράρχου, καὶ
σῶσόν με.**

Φῶς ὑπάρχων Χριστέ, φώτισόν με ἐν
σοί, **πρεσβείαις Κύριε τῆς Θεοτόκου**, καὶ
σῶσόν με.

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148).

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· **Σοὶ**
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ·
Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

- Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη,
αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ
φῶς.
- Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν
οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν
οὐρανῶν.
- Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι
αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς
ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
- Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο,
καὶ οὐ παρελεύσεται.
- Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς,
δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
- Πῦρ, χάλαζα, χιῶν, κρύσταλλος,
πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν
λόγον αὐτοῦ.
- Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα
καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

- Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
- Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
 - Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
 - Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
 - Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὄσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149).

- Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὀσίων.
 - Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
 - Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
 - Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
 - Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
- Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
 - Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

➤ Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Στιχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τὸ.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ
παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς
τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ
κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ
καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με,
ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ
Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου
ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς
δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἄγιῳ Πνεύματι, **νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς**
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

- **Πληρώσωμεν** τὴν εωθινὴν δέησιν
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- **Ἀντιλαβοῦ,** σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.
 - **Κύριε ἐλέησον.**

- **Τ**ὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
- **Ἄ**γγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Σ**υγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τ**ὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τ**ὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Χ**ριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τ**ῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους

καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
 παραθώμεθα.

• **Σοὶ Κύριε.**

**Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
 ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, Ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ
 τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφόρῳ
 σου ὄμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν
 κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς
 ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά
 σου Ἅγιε Ἁγίων· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου
 τὴν ἀόρατον ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου,
 καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴτι
 ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς
 ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
 συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ
 ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθὰ σου.

**Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς,
 ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ**

τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν

Ἀπόστιχα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ τῆς Νηστείας διάγγελμα, περιχαρῶς
ὑποδεξώμεθα· εἰ γὰρ ταύτην ὁ
Προπάτωρ διεφυλάξατο, τὴν τῆς Ἐδέμ
ἔκπτωσιν οὐκ ἂν ὑπέστημεν, ὠραῖος ἦν
εἰς ὄρασιν, καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν, ὁ ἐμὲ
θανατώσας καρπός, μὴ συναρπασθῶμεν
τοῖς βλεφάροις, μηδὲ γλυκανθήτω ἡμῶν
ὁ φάρυγξ, τοῖς τιμωμένοις βρώμασι, μετὰ
δὲ τὴν μετάληψιν ἀτιμαζομένοις,
φύγωμεν τὴν ἀκρασίαν, καὶ τοῖς μετὰ
κόρον πάθεσιν, μὴ ὑποβληθῶμεν·
ἐνσημανθῶμεν τῷ αἵματι, τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν
ἀχθέντος εἰς θάνατον ἐκουσίως, καὶ οὐ
μὴ θίγη ἡμῶν ὁ ὀλοθρευτής, καὶ
φάγοιμεν Πάσχα, Χριστοῦ τὸ ἱερώτατον,
εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους
σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ
ἠύφρανθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις
ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν
ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν
κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ
ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς
υἱοὺς αὐτῶν.

Τὸ τῆς Νηστείας διάγγελμα, περιχαρῶς
 ὑποδεξώμεθα· εἰ γὰρ ταύτην ὁ
 Προπάτωρ διεφυλάξατο, τὴν τῆς Ἐδέμ
 ἔκπτωσιν οὐκ ἂν ὑπέστημεν, ὥραϊος ἦν
 εἰς ὄρασιν, καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν, ὁ ἐμὲ
 θανατώσας καρπός, μὴ συναρπασθῶμεν
 τοῖς βλεφάροις, μηδὲ γλυκανθήτω ἡμῶν
 ὁ φάρυγξ, τοῖς τιμωμένοις βρώμασι, μετὰ
 δὲ τὴν μετάληψιν ἀτιμαζομένοις,
 φύγωμεν τὴν ἀκρασίαν, καὶ τοῖς μετὰ
 κόρον πάθεσιν, μὴ ὑποβληθῶμεν·
 ἐνσημανθῶμεν τῷ αἵματι, τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν
 ἀχθέντος εἰς θάνατον ἐκουσίως, καὶ οὐ
 μὴ θίγη ἡμῶν ὁ ὀλοθρευτής, καὶ
 φάγοιμεν Πάσχα, Χριστοῦ τὸ ἱερώτατον,
 εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ
 Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν
 χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ
 τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Ἦχος πλ. δ' Μαρτυρικόν.

Τὶ ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι; Χερουβίμ; ὅτι
 ὑμῖν ἐπανεπαύσατο Χριστός. Σεραφίμ;
 ὅτι ἀπαύστως ἐδοξάσατε αὐτόν.
 Ἄγγέλους; τὸ γὰρ σῶμα ἀπεστράφητε.
 Δυνάμεις; ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι.
 Πολλὰ ὑμῶν τὰ ὀνόματα, καὶ μείζονα τὰ
 χαρίσματα, πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι
 τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Σταυροθεοτοκίον
Ἦχος πλ. δ' Ὡ τοῦ παραδόξου
θαύματος!**

Ὡς ἔβλεψέ σε σταυρούμενον, ἐν τῷ
Κρανίῳ Σωτήρ, ἡλλοιοῦτο ἡ σύμπασα,
Κτίσις καὶ συνείχετο, δονουμένη μὴ
φέρουσα· ἡ δὲ Παρθένος, ἀγνή καὶ
Μήτηρ σου, ὀδυρομένη, σοὶ ἀνεβόησεν·
Οἶμοι ὦ τέκνον μου, Σῶτέρ μου
γλυκύτατε! τί τὸ καινόν, **τοῦτο καὶ
παράδοξον, καὶ ξένον θέαμα;**

**Ἄγαθόν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ,
καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε,
τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου,
καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.**

Τρισάγιον.

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ**

βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἄμήν.

Ἐν τῷ Ναῶ ἐστῶτες τῆς δόξης σου, ἐν
οὐρανῷ ἐστάναι νομίζομεν, Θεοτόκε,
πύλη ἐπουράνιε, ἄνοιξον ἡμῖν τὴν
θύραν τοῦ ἐλέους σου.

Κύριε ἐλέησον (40).

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς
βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον, τὴν Πίστιν
στήριξον, τὰ Ἔθνη πράϋνον, τὸν Κόσμον
εἰρήνευσον, τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν
ταύτην καλῶς διαφύλαξον, τοὺς
προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς
ἡμῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων τάξον, καὶ
ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει
παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

Ἄμήν.

Εὐχὴν τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς. **(Μετάνοια).**

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ
ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.
(Μετάνοια).

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι

εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἄμην. (Μετάνοια).

**Μετὰ δὲ ταύτας, ἑτέρας μικρὰς ιβ',
Μετάνοιαν μεγάλην μίαν, λέγοντες καὶ
τὸν τελευταῖον Στίχον τῆς ἀνωτέρω
Εὐχῆς.**

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμην. (Μετάνοια).

Καὶ εὐθύς ἐπισυνάπτεται ἡ Α' Ὠρα.

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Α' ΩΡΑΣ.
ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς ε' (5).

- **Τ**ὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε
σύνες τῆς κραυγῆς μου
- πρόσχες τῆ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου
ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου ὅτι πρὸς
σὲ προσεύξομαι Κύριε
- τὸ πρῶτ' εἰσακούση τῆς φωνῆς μου,
τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψομαι
- ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ,
οὐδὲ παροικήσει σοι πονηρευόμενος
 - οὐ διαμενοῦσιν παράνομοι
κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου, ἐμίσησας
πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν
- ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ
ψεῦδος ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον
βδελύσσεται Κύριος
- ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου
εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου,
προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν
φόβῳ σου.
- Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου κατεύθυνον
ἐνώπιόν μου τὴν ὁδόν σου.
 - ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν
ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία, τάφος
ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν ταῖς
γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.
 - κρῖνον αὐτοὺς ὁ Θεὸς
ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων
αὐτῶν, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν
αὐτῶν ἔξωσον αὐτοὺς ὅτι παρεπικρανάν
σε Κύριε.

- καὶ εὐφρανθήτωσαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σὲ εἰς αἰῶνα ἀγαλλιᾶσονται καὶ
- κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου
- ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον Κύριε ὡς ὄπλω εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς πθ' (89).

- **Κύριε καταφυγὴ ἐγεννηθης** ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ
 - πρὸ τοῦ ὄρη γεννηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ
 - μὴ ἀποστρέψης ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν καὶ εἶπας ἐπιστρέψατε υἱοὶ ἀνθρώπων
 - ὅτι χιλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου, Κύριε ὡς ἡμέρα ἢ ἐχθρὸς ἦτις διῆλθεν καὶ φυλακὴ ἐν νυκτὶ
 - τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται τὸ πρῶτ' ὡσεὶ χλόη παρέλθοι.
 - τὸ πρῶτ' ἀνθῆσαι καὶ παρέλθοι τὸ ἑσπέρας ἀποπέσοι σκληρυνθείη καὶ ξηρανθείη
- ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν
 - ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐνώπιόν σου ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου

- ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν, τὰ ἔτη ἡμῶν ὡς ἀράχνην ἐμελέτων
- αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἐβδομήκοντα ἔτη. ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις ὀγδοήκοντα ἔτη καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος ὅτι ἐπῆλθεν πραΰτης ἐφ' ἡμᾶς καὶ παιδευθησόμεθα
 - τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμὸν σου
 - ἐξαριθμήσασθαι; τὴν δεξιάν σου οὕτως γνώρισον καὶ τοὺς πεπεδημένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ· ἐπίστρεψον Κύριε· ἕως πότε; καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου
 - ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλέους σου καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν
 - εὐφράνθημεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακὰ
 - καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου καὶ ὀδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν
 - καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ρ'(100).

- **Ἔλεος καὶ κρίσιν ἄσομαί σοι Κύριε.**

- ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ·
πότε ἤξεις πρὸς με; διεπορευόμεν ἕν
ἀκακία καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου
μου
- οὐ προεθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου
πρᾶγμα παράνομον· ποιοῦντας
παραβάσεις ἐμίσησα·
- οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβή·
ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ
ἐγίνωσκον·
 - τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τοῦ
πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον·
ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ
καρδία τούτῳ οὐ συνήσθιον·
 - οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς
τῆς γῆς τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μέτ'
ἐμοῦ πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ οὗτός
μοι ἐλειτούργει
 - οὐ κατώκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου
ποιῶν ὑπερηφανίαν, λαλῶν ἄδικα οὐ
κατεύθυνεν ἐναντίον τῶν ὀφθαλμῶν μου
 - εἰς τὰς πρῶϊας ἀπέκτενον πάντα
τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς τοῦ
ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου πάντα
τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

**Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...Ἄλληλούϊα,
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ').**

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.

Ἦχος πλ. β'.

**Τὸ πρῶτ' εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, ὁ
Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.**

**Στίχ. Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε,
σύνες τῆς κραυγῆς μου.**

**Τὸ πρῶτ' εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, ὁ
Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.**

**Στίχ. Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι Κύριε τὸ
πρῶτ' εἰσακούση τῆς φωνῆς μου.**

**Τὸ πρῶτ' εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, ὁ
Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.**

**Καὶ νῦν. και αεί και εις τους αιώνας των
αιώνων, αμήν. Θεοτοκίον.**

**Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη;
Οὐρανόν; ὅτι ἀνέτειλας τὸν Ἥλιον τῆς
δικαιοσύνης. Παράδεισον; ὅτι
ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας.
Παρθένον; ὅτι ἔμεινας ἄφθορος· ἀγνήν
Μητέρα; ὅτι ἔσχεσ σαῖς ἀγίαις ἀγκάλαις
υἰόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἰκέτευε,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

**Εὐθὺς ψάλλομεν τοὺς ἐπόμενους
στίχους δευτεροῦντες τοὺς τρεῖς καὶ
τρισεύοντες τον τελευταῖον ψάλλοντες
αὐτὸν μεγαλοφώνως καὶ ἀργῶς.**

**Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ
λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου
πᾶσα ἀνομία (δίς).**

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας
ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς
σου **(δίς)**.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν
δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου **(δίς)**.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς
σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν
σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν
μεγαλοπρέπειάν σου **(τρίς)**.

Τὴν Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν
τῆς Δ' Ἑβδομάδος ἀντὶ τῶν στίχων «Τὰ
διαβήματά μου κατεύθυνον...»
ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἦχος β' Τὸν Σταυρόν
σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ τὴν
ἀγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν **(τρίς)**.

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).**

Δόξα Πατρί .. Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ**

βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

Τῆ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ.

Τὴν ὑπερένδοξον τοῦ Θεοῦ μητέρα, καὶ
τῶν ἁγίων ἀγγέλων ἁγιωτέραν, ἀσιγήτως
ὑμνήσωμεν καρδίᾳ καὶ στόματι,
Θεοτόκον αὐτὴν ὁμολογοῦντες, ὡς
κυρίως γεννήσασαν Θεὸν σεσαρκωμένον,
καὶ πρεσβεύουσιν ἀπάυστως **ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.**

Τῆ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι
ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ
ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς
πολεμοῦντας, γνώτωσαν πῶς ἰσχύει,
Ὁρθοδόξων ἡ Πίστις, πρεσβεΐαις τῆς
Θεοτόκου, **μόνε φιλόανθρωπε.**

**Τὴν Δ΄ ἐβδομάδα τῶν νηστειῶν (ἢ
κατ'ἄλλους καθ'ὅλας τὰς ἡμέρας)
λέγομεν το κοντάκιον τῆς Κυριακῆς τῆς
Σταυροπροσκυνήσεως
Κοντάκιον
Αὐτόμελον. Ἦχος βαρὺς
**Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία φυλάττει τὴν
πύλην τῆς Ἐδέμ, αὐτὴ γὰρ ἐπῆλθε
παράδοξος σβέσις τὸ ξύλον τοῦ
Σταυροῦ, θανάτου τὸ κέντρον, καὶ ἄδου
τὸ νίκος ἐλήλαται, ἐπέστης δὲ Σωτήρ
μου βοῶν τοῖς ἐν ἄδῃ· Εἰσάγεσθε πάλιν
εἰς τὸν Παράδεισον****

Κύριε ἐλέησον (μ')40.

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς
ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν ,
αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν
ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς
ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα
ἄγνισον , τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς
ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ

πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης.
 Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ
 παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
 ὀδηγούμενοι καταστήσωμεν εἰς τὴν
 ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
 ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι
 εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων. **Ἀμήν.**

**Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα Πατρί ... Καὶ
 νῦν ...**

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
 ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
 Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.**

**Ὁ ἱερέυς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
 εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
 πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι
 ἡμᾶς.**

Ἀμήν.

**Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
 μετανοίας. Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
 ἑαυτοὺς καὶ ἓνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
 Ὁσίου Ἐφραΐμ.**

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
 πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
 καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
 ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
 χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλω.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τὸ ὄρα̃ν
 τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν
 τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τὸ ὄρα̃ν
 τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν
 τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Κύριε ἐλέησον ιβ'.

Καὶ ἡ Εὐχή τῆς Α' Ὑρας ὑπὸ τοῦ Ἱερέως.

Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον
 καὶ ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον
 εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ
 φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ
 ὀψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, καὶ
 κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς
 ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείαις

τῆς παναχράντου σου Μητρός, καὶ
πάντων σου τῶν ἁγίων.

Ἄμην.

Καὶ εὐθύς ἐπισυνάπτεται ἡ Γ' Ὡρα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Γ' ΩΡΑΣ.
ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ις' (16).

- **Εἰσάκουσον Κύριε τῆς δικαιοσύνης**
μου πρόσχες τῇ δεήσει μου ἐνώτισαι τῆς
προσευχῆς μου οὐκ ἐν χείλεσιν δολίοις
 - ἐκ προσώπου σου τὸ κρῖμα μου
ἐξέλθοι οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν
εὐθύτητας
 - ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου,
ἐπεσκέψω νυκτὸς, ἐπύρωσάς με καὶ οὐχ
εὐρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία
 - ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ
ἔργα τῶν ἀνθρώπων διὰ τοὺς λόγους τῶν

χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς
σκληρὰς

- κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου ἵνα μὴ σαλευθῶσιν τὰ διαβήματά μου
- ἐγὼ ἐκέκραξα ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ Θεὸς· κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοὶ καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου
- θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου ὁ σῶζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σὲ ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου
- φύλαξόν με ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, ἐν σκέπη τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με
 - ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταιλαιπωρησάντων με οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχὴν μου περιέσχον
 - τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.
 - Ἐκβαλόντές με νυνὶ περιεκύκλωσάν με, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῆ
 - ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἔτοιμος εἰς θήραν καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις.
 - Ἀνάστηθι Κύριε πρόφθασον αὐτοὺς καὶ ὑποσκέλισον αὐτοὺς, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς ῥομφαίαν σου ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου.
 - Κύριε ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστήρ

αὐτῶν· ἐχορτάσθησαν υἱῶν καὶ ἀφῆκαν
τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν

- ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι
τῷ προσώπῳ σου, χορτασθήσομαι ἐν τῷ
ὀφθῆναι τὴν δόξαν σου.

Ψαλμὸς κδ' (24).

- **Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου,** ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.
- Μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε, οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν.
- Αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς. Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνῶρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με.
- Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.
- Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν.
- Ἀμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς.
- Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σύ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε,
 - Χρηστὸς καὶ εὐθύς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.

- Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει
πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.
 - Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος, καὶ
ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην
αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.
 - Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε,
καὶ ἰλάσθητι τῇ ἁμαρτία μου· πολλὴ γὰρ
ἐστὶ.
- Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος
τὸν Κύριον; νομοθετήσῃ αὐτῷ ἐν ὁδῷ
ἡρετίσατο.
 - Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ
κληρονομήσῃ γῆν.
- Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων
αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσῃ
αὐτοῖς.
- Οἱ ὀφθαλμοί μου διὰ παντός πρὸς
τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ
παγίδος τοὺς πόδας μου.
- Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με,
ὅτι μονογενῆς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.
 - Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου
ἐπληθύνθησαν, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου
ἐξάγαγέ με.
 - Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν
κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας
μου.
 - Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι
ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον
ἐμίσησάν με.

- Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ῥῦσαί με, μὴ καταισχυνηθῆν ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.
- Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε.
- Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ν' (50).

- **Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα**
ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός
- σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε
- ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου
- ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι
- ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι

- άκουτιεῖς μοι άγαλλίασιν και εύφροσύνην, άγαλλιάσονται όστέα τεταπεινωμένα
- άπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου άπό τῶν άμαρτιῶν μου και πάσας τὰς άνομίας μου έξάλειψον
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον έν έμοι ὁ Θεός και πνεῦμα εύθές έγκαίνισον έν τοῖς έγκάτοις μου
 - μή άπορρίψης με άπό τοῦ προσώπου σου και τὸ πνεῦμά σου τὸ άγιον μή άντανέλης άπ' έμοῦ
 - άπόδος μοι τήν άγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου και πνεύματι ήγεμονικῶ στήριξόν με
- διδάξω άνόμους τὰς όδούς σου και άσεβεῖς έπί σέ έπιστρέψουσι.
- ρῦσαι με έξ αιμάτων ὁ Θεός ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου άγαλλιάσεται ή γλῶσσά μου τήν δικαιοσύνην σου
- Κύριε τὰ χείλη μου άνοιξεις και τὸ στόμα μου άναγγελεῖ τήν αίνεσίν σου
 - ὅτι εί ήθέλησας θυσίαν έδωκα άν ὀλοκαυτώματα οὐκ εύδοκήσεις
 - θυσία τῶ Θεῶ πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην και τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ έξουδενώσει
- άγάθυνον Κύριε έν τῇ εύδοκία σου τήν Σιών και οίκοδομηθήτω τὰ τείχη ἱερουσαλήμ

- τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.

Ἦχος πλ. β'.

ὁ β' χορός.

Κύριε, ὁ τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐν τῇ τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς Ἀποστόλοις σου καταπέμψας, τοῦτο, Ἀγαθέ, μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐγκαίνισον ἡμῖν τοῖς δεομένοις σου.

ὁ α' χορός

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου

Κύριε, ὁ τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐν τῇ τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς Ἀποστόλοις σου καταπέμψας, τοῦτο, Ἀγαθέ, μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐγκαίνισον ἡμῖν τοῖς δεομένοις σου.

ὁ β' χορός

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Κύριε, ὁ τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐν τῇ
 τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς Ἀποστόλοις σου
 καταπέμψας, τοῦτο, Ἄγαθέ, μὴ
 ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐγκαίνισον
 ἡμῖν τοῖς δεομένοις σου.

**Καὶ νῦν. και αεί και εις τους αιώνας των
 αιώνων, αμήν.**

Θεοτοκίον

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ
 βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ
 ἱκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ
 τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
 ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητὸς
 Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν·
 κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων
 ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
 ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).**

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
 ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
 ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
 καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
 καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
 πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας,
 καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,
 καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην
 σαγηνεύσας, **φιλόανθρωπε, δόξα σοι.**

Δόξα Πατρί ...

Ταχεῖαν καὶ σταθηρὰν δίδου
παραμυθίαν τοῖς δούλοις σου, Ἰησοῦ, ἐν
 τῷ ἀκηδιάσει τὰ πνεύματα ἡμῶν. Μὴ
 χωρίζου τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψεσι, μὴ
 μακρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν
 περιστάσεσιν, ἀλλ' ἀεὶ ἡμᾶς
 πρόφθασον. Ἐγγισον ἡμῖν, ἔγγισον ὁ

πανταχοῦ ὡσπερ καὶ τοῖς Ἀποστόλοις
σου πάντοτε συνῆς, οὕτω καὶ τοῖς
ποθοῦσιν ἔνωσον σαυτόν οἰκτίρμον, ἵνα
συνημμένοι σοι ὑμνῶμεν καὶ
δοξολογῶμεν τὸ Πανάγιον σου Πνεῦμα.

Καὶ νῦν ...

Ἡ ἐλπίς καὶ προστασία, καὶ καταφυγὴ
τῶν Χριστιανῶν, τὸ ἀκαταμάχητον τεῖχος,
τῶν καταπονουμένων ὁ λιμὴν ὁ
ἀχείμαστος, σὺ εἶ, Θεοτόκε ἄχραντε ἄλλ'
ὡς τὸν κόσμον σώζουσα τῇ ἀπαύστῳ
πρεσβείᾳ σου μνήσθητι καὶ ἡμῶν,
Παρθένε πανύμνητε.

Κοντάκιον

Αὐτόμελον. Ἦχος βαρὺς

**Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία φυλάττει τὴν
πύλην τῆς Ἐδέμ, αὐτὴ γὰρ ἐπῆλθε
παράδοξος σβέσις τὸ ξύλον τοῦ
Σταυροῦ, θανάτου τὸ κέντρον, καὶ ἄδου
τὸ νῆκος ἐλήλαται, ἐπέστης δὲ Σωτὴρ
μου βοῶν τοῖς ἐν ἄδῃ Ἐισάγεσθε πάλιν
εἰς τὸν Παράδεισον**

Κύριε ἐλέησον μ'.

**Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους**

ἀγαπῶν καί τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
 πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς
 ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν ,
 αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
 ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν
 ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα
 ἄγνισον , τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς
 ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
 πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης.
 Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ
 παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
 ὀδηγούμενοι κατακτήσωμεν εἰς τὴν
 ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
 ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι
 εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων.

Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον γ'.

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
 ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

**Ὁ ἱερεύς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
 εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ**

πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι
ἡμᾶς.

Ἄμην.

Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
μετανοίας, Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
ἑαυτοὺς καὶ ἓνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
Ἵσίου Ἐφραΐμ.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αιῶνων.

Ἄμην.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἑτέρας μικρὰς **ιβ'**
λέγοντες καθ' ἑκάστην, τὸ ὁ Θεός,
ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν
με, καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην, καὶ τὸν
τελευταῖον στίχον τῆς ἀνωτέρω Εὐχῆς.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον ιβ'.

Καὶ ἡ εὐχή τῆς Γ' Ὠρας ὑπὸ τοῦ Ἱερέως.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ,
Κύριε, Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ
Ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις,
ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ οἷς
ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον
δοῦλόν σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Καὶ εὐθύς ἐπισυνάπτεται ἡ ΣΤ' Ὠρα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΣΤ' ΩΡΑΣ.
ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς νγ' (53).

- **Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με** καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρῖνόν με
- ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου
- ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· οὐ προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν
- ἰδοὺ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου
- ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς
 - ἐκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου Κύριε ὅτι ἀγαθὸν
- ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου **ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμὸς μου**

Ψαλμὸς νδ' (54).

- **Ἐνώτισαι ὁ Θεὸς τὴν προσευχὴν μου** καὶ μὴ ὑπερίδης τὴν δέησίν μου
- πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσόν μου· ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου καὶ ἐταράχθην

- ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ καὶ ἀπὸ θλίψεως ἀμαρτωλοῦ ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι.
- ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοὶ καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμὲ
- φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐκάλυψέ με σκότος
 - καὶ εἶπα· τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ περιστερᾶς καὶ πετασθήσομαι καὶ καταπαύσω;
 - ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων καὶ ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ
 - προσεδεχόμεν τὸν Θεὸν τὸν σώζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ καταιγίδος
- καταπόντισον Κύριε καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει
- ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς ἀνομία καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ἀδικία
- καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος
- ὅτι εἰ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με ὑπήνεγκα ἂν καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησεν ἐκρύβην ἂν ἀπ' αὐτοῦ
- σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε ἡγεμῶν μου καὶ γνωστὲ μου

- ὅς ἐπὶ τὸ αὐτὸ μοι ἐγλύκανας
ἐδέσματα, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ
ἐπορεύθημεν ἐν ὁμοιοίᾳ
- ἐλθέτω θάνατος ἐπ' αὐτούς καὶ
καταβήτωσαν εἰς ᾄδου ζῶντες ὅτι
πονηρίαί ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν ἐν
μέσῳ αὐτῶν
- ἐγὼ δὲ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα καὶ
ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου
- ἐσπέρας καὶ πρωΐ καὶ μεσημβρίας
διηγήσομαι, ἀπαγγελῶ καὶ εἰσακούσεται
τῆς φωνῆς μου
- λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν
μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι ὅτι ἐν
πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοὶ
- εἰσακούσεται ὁ Θεὸς καὶ ταπεινώσει
αὐτούς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων
- οὐ γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα καὶ
οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεὸν
- ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ
ἀποδιδόναι· ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην
αὐτοῦ
 - διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ
προσώπου αὐτοῦ καὶ ἤγγισεν ἡ καρδία
αὐτοῦ, ἠπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτοῦ
ὑπὲρ ἔλαιον καὶ αὐτοὶ εἰσι βολίδες
- ἐπίρριψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνάν
σου καὶ αὐτός σε διαθρέψει, οὐ δώσει
εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ
- σὺ δὲ ὁ Θεὸς κατάξεις αὐτούς εἰς
φρέαρ διαφθορᾶς, ἄνδρες αἱμάτων καὶ

δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσιν τὰς
 ἡμέρας αὐτῶν, ἐγὼ δὲ ἐλπιδῶ ἐπὶ σὲ
Κύριε.

Ψαλμὸς 4' (90).

- **Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ Ὑψίστου**, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀύλισθήσεται.
- Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ Ἄντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγὴ μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιδῶ ἐπ' αὐτόν.
- Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.
 - Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς, ὄπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.
 - Οὐ φοβηθήσει ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας.
 - Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.
- Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.
 - Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει.
 - Ὅτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου, τὸν Ὑψιστον ἔθου καταφυγὴν σου.

- Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.
- Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.
 - Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψης πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.
- Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσει, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.
 - Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν, σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.
 - Κεκράξεται πρὸς με, καὶ εἰσακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει, ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.
 - Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα Πατρί .. Καὶ νυν ... Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ').
Δόξα Πατρί.καὶ Υἱῷ καὶ Αγίῳ Πνεύματι.

Ἦχος β'.

ὁ α' χορός.

Ὁ ἐν ἕκτη ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ, τῷ Σταυρῷ προσηλώσας, τὴν ἐν τῷ Παραδείσῳ τολμηθεῖσαν τῷ Ἀδὰμ ἁμαρτίαν, καὶ τῶν πταισμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον,

διάρρηξον Χριστέ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

ὁ β' χορός

Στίχ. Ἐνώτισαι ὁ Θεὸς τὴν προσευχὴν
μου καὶ μὴ ὑπερίδης τὴν δέησίν μου.

Ὁ ἐν ἕκτη ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ, τῷ Σταυρῷ
προσηλώσας, τὴν ἐν τῷ Παραδείσῳ
τολμηθεῖσαν τῷ Ἀδὰμ ἀμαρτίαν, καὶ τῶν
πταισμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον,
διάρρηξον Χριστέ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

ὁ α' χορός

Στίχ. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα καὶ ὁ
Κύριος εἰσήκουσέ μου.

Ὁ ἐν ἕκτη ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ, τῷ Σταυρῷ
προσηλώσας, τὴν ἐν τῷ Παραδείσῳ
τολμηθεῖσαν τῷ Ἀδὰμ ἀμαρτίαν, καὶ τῶν
πταισμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον,
διάρρηξον Χριστέ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

**Καὶ νῦν. και αεί και εις τους αιῶνας των
αιῶνων, αμήν.**

Θεοτοκίον

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ
ἡμῶν ἀμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ
γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε
Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις
Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότης. Μὴ
παρίδης ἀμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ
πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σώζειν

δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν
καταδεξάμενος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΘΕΚΤΗΝ.

Τροπάριον τῆς Προφητείας Ἰηχος πλ. δ'.

Τὸν πολυαμάρτητον ἡμῶν βίον, καὶ τὸν
ἀμετανόητον τρόπον, οἰκτιρμοῖς
προκατάλαβε Κύριε, ἐκτός σου ἄλλον
οὐκ οἶδαμεν, ζωῆς καὶ θανάτου
δεσπόζοντα, σῶσον ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα Πατρί .. Και νυν ...

Τὸν πολυαμάρτητον ἡμῶν βίον, καὶ τὸν
ἀμετανόητον τρόπον, οἰκτιρμοῖς
προκατάλαβε Κύριε, ἐκτός σου ἄλλον
οὐκ οἶδαμεν, ζωῆς καὶ θανάτου
δεσπόζοντα, σῶσον ὡς φιλόανθρωπος.

Προκείμενον Ἰηχος δ' Ψαλμὸς ιζ'.

Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου.

Στίχ. Ὁ Θεός μου, βοηθός μου, καὶ
ἐλπιδὴ ἐπ' αὐτόν.

**Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. Γ', 1-14).**

Ἴδού, ὁ Δεσπότης Κύριος Σαβαώθ
ἀφελεῖ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας καὶ
Ἱερουσαλήμ, ἰσχύοντα καὶ ἰσχύουσιν,
ἰσχὺν ἄρτου καὶ ἰσχὺν ὕδατος, γίγαντα,
καὶ ἰσχύοντα, καὶ ἄνθρωπον πολεμιστήν,
καὶ δικαστήν, καὶ προφήτην, καὶ

στοχαστήν, καὶ πρεσβύτερον, καὶ πεντηκόνταρχον, καὶ θαυμαστὸν σύμβουλον, καὶ σοφὸν ἀρχιτέκτονα, καὶ συνετὸν ἀκροατήν. Καὶ ἐπιστήσω νεανίσκους ἄρχοντας αὐτῶν, καὶ ἐμπαῖκται κυριεύσουσιν αὐτῶν. Καὶ συμπεσεῖται ὁ λαός, ἄνθρωπος πρὸς ἄνθρωπον, καὶ ἄνθρωπος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, προσκόψει τὸ παιδάριον πρὸς τὸν πρεσβύτερον, καὶ ὁ ἄτιμος πρὸς τὸν ἔντιμον. Ὅτι ἐπιλήψεται ἄνθρωπος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἢ τοῦ οἰκείου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, λέγων· Ἰμάτιον ἔχεις, ἀρχηγὸς ἡμῶν γενοῦ, καὶ τὸ βρῶμα τὸ ἐμὸν ὑπὸ σὲ ἔστω. Καὶ ἀποκριθεὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐρεῖ· οὐκ ἔσομαί σου ἀρχηγός· οὐ γὰρ ἐστὶν ἐν τῷ οἴκῳ μου ἄρτος, οὐδε ἰμάτιον, οὐκ ἔσομαι ἀρχηγὸς τοῦ λαοῦ τούτου, ὅτι ἀνεῖται Ἰερουσαλήμ, καὶ ἡ Ἰουδαία συμπέπτωκε, καὶ αἱ γλῶσσαι αὐτῶν, μετὰ ἀνομίας, τὰ πρὸς Κύριον ἀπειθοῦσι, διότι ἐταπεινώθη ἡ δόξα αὐτῶν, καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου αὐτῶν ἀντέστη αὐτοῖς, τὴν δὲ ἁμαρτίαν αὐτῶν, ὡς Σοδόμων ἀνήγγειλαν, καὶ ἐνεφάνισαν. Οὐαὶ τῇ ψυχῇ αὐτῶν! διότι βεβούλευνται βουλήν πονηρὰν καθ' ἑαυτῶν, εἰπόντες· Δήσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστὶ, τοίνυν, τὰ γεννήματα τῶν ἔργων αὐτῶν φάγωνται, οὐαὶ τῷ ἀνόμῳ!

πονηρὰ κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ
 συμβήσεται αὐτῷ. Λαός μου, οἱ
 πράκτορες ὑμῶν καλαμῶνται ὑμᾶς, καὶ
 οἱ ἀπαιτοῦντες κυριεύουσιν ὑμῶν. Λαός
 μου, οἱ μακαρίζοντες ὑμᾶς, πλανῶσιν
 ὑμᾶς, καὶ τὴν τρίβον τῶν ποδῶν ὑμῶν
 ταρασσουσιν. Ἄλλα νῦν καταστήσεται εἰς
 κρίσιν Κύριος, καὶ στήσει εἰς κρίσιν τὸν
 λαὸν αὐτοῦ· αὐτὸς γὰρ Κύριος εἰς κρίσιν
 ἤξει μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ,
 καὶ μετὰ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ.

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμὸς ιη'.

Κύριε, βοηθέ μου καὶ λυτρωτά μου.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν
 Θεοῦ.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ
 οἰκτιρμοί σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν
 σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ
 Σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ
 ὀνόματός σου. Κύριε, ρῦσαι ἡμᾶς, καὶ
 ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν
 τοῦ ὀνοματός σου.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
 ἡμῶν,
 ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
 ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
 καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
 καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἄμην.

Ἀμὴν

ὁ Ἀναγνώστης:

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς
 Χριστέ, ὁ Θεὸς ἐπὶ Σταυροῦ τὰς
 ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας,
 ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη κράζοντα
 Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρί ...

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν
 Ἄγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν
 πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός,
 βουλήσει γὰρ ἠϋδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν
 ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὐς ἔπλασας ἐκ
 τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, ὅθεν
 εὐχαρίστως βοῶμέν σοι Ἐλεῖν
 ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν,
**παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν
 Κόσμον.**

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Τῇ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ.
 Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ,
 συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς, Θεοτόκε·
 βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα,
 δεῖξον ὡς αεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σέ
 γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς
 ποτε ὁ Γαβριὴλ, ὁ τῶν ἀσωμάτων
ἀρχιστράτηγος.

Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ.

Ἐπεδοξαμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε
 Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε, διὰ γὰρ τοῦ
 Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ
 ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθηκε,
 νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς
 ἠξιώθημεν, τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν,
 τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν, διὸ
 εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς
 κραταῖον **Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ
 μόνον πολυέλεον.**

Τὴν Δ΄ ἐβδομάδα τῶν νηστειῶν (ἢ
κατ' ἄλλους καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας)
λέγομεν τὸ κοντάκιον τῆς Κυριακῆς τῆς
Σταυροπροσκυνήσεως

Κοντάκιον

Αὐτόμελον. Ἦχος βαρὺς

Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία φυλάττει τὴν
πύλην τῆς Ἐδέμ, αὐτὴ γὰρ ἐπῆλθε
παράδοξος σβέσις τὸ ξύλον τοῦ
Σταυροῦ, θανάτου τὸ κέντρον, καὶ ἄδου
τὸ νῖκος ἐλήλαται, ἐπέστης δὲ Σωτήρ
μου βοῶν τοῖς ἐν ἄδῃ· Εἰσάγεσθε πάλιν
εἰς τὸν Παράδεισον.

Κύριε ἐλέησον μ' (40).

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς
ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν,
αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν
ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς
ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα
ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς
ἐννοίας κάθαρτον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης.

Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ
 παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
 ὀδηγούμενοι καταστήσωμεν εἰς τὴν
 ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
 ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι
 εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων.
Ἄμήν.

Κύριε ἐλέησον γ'.

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ ἱερέυς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι
ἡμᾶς.

Ἄμήν.

Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
μετανοίας, Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
ἑαυτοὺς καὶ ἓνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
Ὁσίου Ἐφραΐμ.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
 πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
 καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
 ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
 χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλω.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
 ὀρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
 κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
 εὐλογητὸς εἶ, **εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν**
αἰώνων.

Ἄμήν.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἑτέρας μικρὰς ιβ'
λέγοντες καθ' ἑκάστην, τὸ ὁ Θεός,
ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν
με, καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην, καὶ τὸν
τελευταῖον στίχον τῆς ἀνωτέρω Εὐχῆς.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
 ὀρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
 κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
 εὐλογητὸς εἶ, **εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν**
αἰώνων.

Ἄμήν.

Κύριε ἐλέησον ιβ'.

ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς ς' Ὠρας:

Θεέ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων καὶ πάσης κτίσεως Δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχνα ἀνεικάστου ἐλέους σου τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους. Αὐτὸς Δέσποτα φιλόανθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας, καὶ ἱκετηρίους ἐντεύξεις, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνης τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχάς. Ἴνα διὰ παντὸς πρὸς σὲ ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὀδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ αἴδιον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν, καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρί, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, **καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Καὶ εὐθύς ἐπισυνάπτεται ἡ Θ' Ὡρα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Θ' ΩΡΑΣ.
ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς πγ' (83).

- **Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου**
Κύριε τῶν δυνάμεων
- ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου
εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου, ἡ καρδία μου
καὶ ἡ σὰρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν
ζῶντα
- καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ
οἰκίαν καὶ τρυγῶν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὗ
θήσει τὰ νοσσία αὐτῆς, τὰ θυσιαστήριά
σου, Κύριε τῶν δυνάμεων ὁ βασιλεύς
μου καὶ ὁ Θεός μου
- μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ
σου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων
αἰνέσουσί σε

- μακάριος ἀνὴρ ᾧ ἐστὶν ἡ ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ σοί· Κύριε ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο.
 - ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ κλαυθμῶνος εἰς τόπον ὃν ἔθετο· καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν
 - πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν ἐν Σιών
 - Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ
 - ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ Θεὸς καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου
 - ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας ἐξελεξάμην παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μᾶλλον ἢ οἰκεῖν ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν
 - ὅτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοὺς πορευομένους ἐν ἀκακίᾳ
 - Κύριε τῶν δυνάμεων μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.
- Ψαλμὸς πδ' (84).**
- **Εὐδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου** ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ
 - ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου ἐκάλυψας πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν

- κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου,
ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου
 - ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῶν
σωτηρίων ἡμῶν καὶ ἀπόστρεψον τὸν
θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν
 - μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῆς ἡμῖν; ἢ
διατενεῖς τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς
γενεάν;
 - ὁ Θεὸς σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις
ἡμᾶς καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ
σοὶ
 - δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου καὶ
τὸ σωτήριόν σου δώης ἡμῖν;
 - ἀκούσομαι τὶ λαλήσει ἐν ἐμοὶ
Κύριος ὁ Θεὸς ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ
τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ὀσίους
αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς
αὐτὸν καρδίαν
 - πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν
τὸ σωτήριον αὐτοῦ τοῦ κατασκηνῶσαι
δόξαν ἐν τῇ γῆ ἡμῶν
 - ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν,
δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.
 - ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλεν καὶ
δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν
 - καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα
καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς
 - δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ
προπορεύσεται καὶ θήσεται εἰς ὁδὸν τὰ
διαβήματα αὐτοῦ.

Ψαλμὸς πε' (85).

- **Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου** καὶ ἐπάκουσόν μου ὅτι πτωχὸς καὶ πέννης εἰμὶ ἐγὼ
 - φύλαξον τὴν ψυχὴν μου ὅτι ὀσιὸς εἰμι σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεὸς μου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ
 - ἐλέησόν με Κύριε ὅτι πρὸς σέ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν
 - εὐφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου ὅτι πρὸς σέ Κύριε ἦρα τὴν ψυχὴν μου
 - ὅτι σὺ Κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.
 - ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχὴν μου καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου
 - ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ ὅτι εἰσήκουσάς μου
 - οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς Κύριε καὶ οὐκ ἔστιν κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἤξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε καὶ δοξάσουσιν τὸ ὄνομά σου
 - ὅτι μέγας εἶ σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ μόνος ὁ μέγας
 - ὀδήγησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εὐφρανθήτω ἡ καρδιά μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου

- έξομολογήσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα
- ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου
- ὁ Θεὸς παράνομοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμέ καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν
- καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινὸς
- ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου
 - Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν καὶ ιδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.
 - Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν καὶ ιδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

- **Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...**
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.
Δόξα σοι ὁ Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ').
 - **Δόξα Πατρί και Υἱώ και Αγίω Πνεύματι.**

Ἦχος πλ.δ'.**ὁ α' χορός.**

Ὁ ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ δι' ἡμᾶς, σαρκὶ τοῦ
θανάτου γευσάμενος, νέκρωσον τῆς
σαρκὸς ἡμῶν τὸ φρόνημα, Χριστέ ὁ Θεὸς
καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ὁ β' χορός.

Στίχ. Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν
σου Κύριε κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν
με.

Ὁ ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ δι' ἡμᾶς, σαρκὶ τοῦ
θανάτου γευσάμενος, νέκρωσον τῆς
σαρκὸς ἡμῶν τὸ φρόνημα, Χριστέ ὁ Θεὸς
καὶ σῶσον ἡμᾶς.

α' χορός

Στίχ. Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν
σου κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.

Ὁ ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ δι' ἡμᾶς, σαρκὶ τοῦ
θανάτου γευσάμενος, νέκρωσον τῆς
σαρκὸς ἡμῶν τὸ φρόνημα, Χριστέ ὁ Θεὸς
καὶ σῶσον ἡμᾶς.

**Καὶ νῦν. και αεί και εις τους αιώνας των
αιώνων, αμήν.**

Θεοτοκίον (χῦμα).

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ
σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ
τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν
δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἔπλασας
τῇ χειρὶ σου, δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν
σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε

Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν,
καὶ σῶσον, **Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν
ἀπεγνωσμένον.**

Καὶ εὐθύς λέγομεν τὸ παρὸν.

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ
ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς
τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ
ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν
ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν
δοῦλόν σου **καὶ Ἰσραὴλ τὸν Ἅγιόν σου.**

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).**

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,

καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Ἄμην.

Βλέπων ὁ ληστής τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς
ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν· Εἰ μὴ
Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθείς, ὁ σὺν ἡμῖν
σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ακτῖνας
ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη
ἐκυμαίνετο. Ἄλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος,
μνήσθητί μου, Κύριε, **ἐν τῇ βασιλείᾳ
σου.**

Δόξα Πατρί ...

Ἐν μέσῳ δύο ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης
εὐρέθη ὁ σταυρὸς σου· τοῦ μὲν
καταγομένου εἰς ἄδην, τῷ βάρει τῆς
βλασφημίας, τοῦ δὲ κουφιζομένου
πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν θεολογίας,
Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Καὶ νῦν ...

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ σωτῆρα τοῦ
κόσμου, ἐν τῷ σταυρῷ θεωροῦσα ἡ
τεκοῦσα, ἔλεγε δακρῦουσα. Ὁ μὲν
κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν
λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου
φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν,

ἦν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ
Θεός μου.

Κοντάκιον

Αὐτόμελον. Ἦχος βαρὺς

Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία φυλάττει τὴν
πύλην τῆς Ἐδέμ, αὐτὴ γὰρ ἐπῆλθε
παράδοξος σβέσις τὸ ξύλον τοῦ
Σταυροῦ, θανάτου τὸ κέντρον, καὶ ἄδου
τὸ νῆκος ἐλήλαται, ἐπέστης δὲ Σωτὴρ
μου βοῶν τοῖς ἐν ἄδῃ· Εἰσάγεσθε πάλιν
εἰς τὸν Παράδεισον.

Κύριε ἐλέησον (40').

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς: Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν...

Ἀμήν.

Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
μετανοίας. Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
ἑαυτοὺς καὶ ἓνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
Ἁγίου Ἐφραίμ.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
 πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
 καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
 ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
 χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλω.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
 ὀρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
 κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.
Ἄμήν.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
 ὀρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
 κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
 εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων.
Ἄμήν.

καὶ εὐθὺς.

ΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ.

Ἦχος πλ. δ'.

Ποιοῦντες ἅμα καὶ μικρὰν μετάνοιαν
μίαν.

ὁ α' χορός.

Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν,
 Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ὁ β' χορός

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται,

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ὁ α' χορός

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν,

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ὁ β' χορός

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ὁ α' χορός

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται,

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ὁ β' χορός

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ὁ α' χορός

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ
 Θεοῦ κληθήσονται,

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
 βασιλείᾳ σου.

ὁ β' χορός

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν
 δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία
 τῶν οὐρανῶν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
 βασιλείᾳ σου.

ὁ α' χορός

Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς,
 καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν
 ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν
 ἐμοῦ.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
 βασιλείᾳ σου.

ὁ β' χορός

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
 ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
 βασιλείᾳ σου.

ὁ α' χορός

Δόξα Πατρί ...

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
 βασιλείᾳ σου.

ὁ β' χορός

Καὶ νῦν ...

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
 βασιλείᾳ σου.

ὁ α' χορός

**Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.**

ὁ β' χορός

**Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς
ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.**

ὁ α' χορός

**Μνήσθητι ἡμῶν, Ἄγιε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.**

Καὶ συνεχίζει ὁ Ἀναγνώστης.

**Χορός ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει·
Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος, Κύριος Σαβαώθ,
πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
σου.**

**Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ
φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ
μὴ καταισχυνοθῆ.**

**Χορός ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει·
Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος, Κύριος Σαβαώθ,
πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
σου.**

Δόξα Πατρί ...

**Χορός ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων,
μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων,
ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος,
Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ
γῆ τῆς δόξης σου.**

Καὶ νῦν ...

**Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα,
Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ
γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.**

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἕν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν, τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εἶτα τό,

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Αμήν.

ὁ Ἀναγνώστης.

α'. Τὸ Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως.

Ἦχος βαρύς.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καί, ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου, τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐθέασαντο, ἵνα, ὅταν σε

ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος
νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ
κηρύξωσι, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ
Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Κοντάκιον.

Αὐτόμελον. Ἦχος βαρὺς.

Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία φυλάττει τὴν
πύλην τῆς Ἐδέμ, αὐτὴ γὰρ ἐπῆλθε
παράδοξος σβέσις τὸ ξύλον τοῦ
σταυροῦ, θανάτου τὸ κέντρον, καὶ ἄδου
τὸ νίκος ἐλήλαται, ἐπέστης δὲ Σωτήρ
μου βοῶν τοῖς ἐν ἄδῃ· Εἰσάγεσθε πάλιν
εἰς τὸν Παράδεισον.

**Κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς ἐβδομάδας τῆς Μ.
Τεσσαρακοστῆς, λέγομεν καθ' ἐκάστην
τὰ ἐξῆς κοντάκια.**

Τὸ τῆς Μεταμορφώσεως.

Ἦχος βαρὺς.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καί, ὡς
ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου, τὴν δόξαν σου,
Χριστὲ ὁ Θεός, ἐθεάσαντο, ἵνα, ὅταν σε
ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος
νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ
κηρύξωσι, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ
Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῆ μὲν Δευτέρᾳ, τῶν Ἀρχαγγέλων.

**Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας
δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί, καὶ
ἀρχηγοὶ τῶν Ἄσωμάτων, τὸ συμφέρον
ἡμῖν αἰτήσασθε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς
τῶν Ἄσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.**

Τῆ δὲ Τρίτῃ, τοῦ Προδρόμου.

**Προφήτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς
χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον
ιερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, τὰς
ιάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ
πάλιν, ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις
τὴν μετάνοιαν.**

**Τῆ Τετάρτῃ καὶ τῆ Παρασκευῇ,
Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ Ἦχος δ'**

**Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῆ
ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεὸς
εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον
εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.**

Τῆ Πέμπτῃ, τῶν Ἀποστόλων

**Τοὺς ἀσφαλεῖς, καὶ θεοφθόγγους
κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν
σου, Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν,
τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς**

πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον,
ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ
μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

**Ἔτερον τοῦ Ἁγίου Νικολάου (τῆ αὐτῆ
ἡμέρα).**

**Κοντάκιον, Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος
σήμερον.**

Ἐν τοῖς Μύροις Ἄγιε, ἱερουργὸς
ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ Ὅσιε, τὸ
Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχὴν
σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς
ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο
ἠγιάσθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς
χάριτος.

γ'. Τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

**δ'. Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου [ὄρα ἐν τῷ
τέλει τοῦ Τριωδίου [Εἰς τὴν ζ' Ὁδὴν](#)
[Μαρτυρικὸν](#).**

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς
πυριφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες
μορφάς, καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ
οἱ Μάρτυρες ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς
νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ
ζῶντες, καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν,
ὄντως θαῦμα παράδοξον! ὅτι ὅστέα
γυμνά, ἐκβλύζουσιν ἰάματα. Δόξα τῷ
μόνῳ σοφῷ, καὶ κτίστῃ Θεῷ.

Δόξα Πατρί ...

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς
 ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι
 πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ
 ἀτελεύτητος.

Καὶ νῦν ...**Προστασία τῶν Χριστιανῶν**

ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία, πρὸς τὸν
 Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης,
 ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ
 πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν
 ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι·
 Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς
 ἰκεσίαν, ἢ προστατεύουσα ἀεὶ, **Θεοτόκε,**
τῶν τιμώντων σε.

Κύριε ἐλέησον μ' (40κις).

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάση ὥρᾳ ἐν
 οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
 δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
 μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
 πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
 ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
 πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς
 ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν,
 αὐτός. Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
 ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν
 ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα

ἄγνισον , τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς
 ἐννοίας κάθαρων καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
 πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης.
 Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ
 παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
 ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν
 ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
 ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι
 εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας των
 αἰώνων.

Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
 ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
 Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.**

**Ὁ ἱερέυς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
 εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
 πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι
 ἡμᾶς.**

Ἀμήν

**Καὶ ποιούμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
 μετανοίας. Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'**

**ἐαυτοὺς καὶ ἓνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
Ὁσίου Ἐφραίμ.**

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλω.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἀμήν

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀμήν

**Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν
πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης
ῥαυρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ᾗ ἐπὶ τοῦ
ζωοποιοῦ ξύλου κρεμάμενος, τῷ
εὐγνώμονι ληστῇ τὴν εἰς τὸν Παράδεισον**

ὠδοποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτῳ τὸν
 θάνατον ὤλεσας, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς
 ταπεινοῖς, καὶ ἀμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις
 δούλοις σου. Ἠμάρτομεν γὰρ καὶ
 ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμέν ἄξιοι ἄραι τὰ
 ὄμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος
 τοῦ οὐρανοῦ, διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν
 τῆς δικαιοσύνης σου καὶ ἐπορεύθημεν ἐν
 τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἄλλ'
 ἰκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον
 ἀγαθότητα. Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε κατὰ τὸ
 πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς
 διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον
 ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ
 ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρός, καὶ
 ἄφες ἡμῖν τὰ ἀμαρτήματα, καὶ νέκρωσον
 τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα, ἵνα τὸν
 παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον
 ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ
 ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ κηδεμόνι. Καὶ
 οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες
 προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον
 ἀνάπαυσιν καταστήσωμεν, ἔνθα πάντων
 ἐστὶ τῶν εὐφραينوμένων ἡ κατοικία. Σὺ
 γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ
 ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστὲ ὁ
 Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναμπέπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου
 Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ
 ζωοποιῷ σου Πνεύματι, **νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ**
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

**Ἐὰν ὅμως πρόκειται νὰ τελεσθῇ
Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων μετὰ τὸ
«Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...» λέγομεν·**

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).**

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ

βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου

ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον

ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον

καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς

καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,

καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ**

**τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Κύριε ἐλέησον (ιβ').

ὁ Προεξάρχων τὴν Εὐχὴν.

**Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος, ἡ
ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν
ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ
τῷ ἁμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν
καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περιέλε μου τὴν
βεβηλότητα· φώτισόν μου τὴν διάνοιαν,
ἵνα διαπαντὸς δοξάζω,
ὕμνω, προσκυνῶ, καὶ λέγω· Εἷς ἅγιος, εἷς,
Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρὸς ἁμήν.**

Εἶτα ἡ μικρὰ ἀπόλυσις.

ΚΒ' ΜΑΡΤΙΟΥ 2024.

**Παρασκευὴ τῆς Α' ἑβδομάδος.
Ἑσπερινὸς (23 Μαρτίου 2024),
Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
Νίκωνος καὶ τῶν αὐτοῦ Μαθητῶν
ἑκατὸν ἐνενηκοντα ἑννέα.**

καὶ

**ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤῶΝ
ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΔΩΡΩΝ.**

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

Ἱερεύς: Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ὁ Ἀρχιερεὺς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:
Ἄμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

- **Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα.**
- Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
- Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.
- Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
 - Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

- Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
 - Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
 - Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσιν πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
- Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
- Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
- Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
 - Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
- Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
- Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
 - Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
 - Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
- Χορτασθήσεται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

- Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
- Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
 - Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
 - Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
 - Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς.
 - Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
- Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
- Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
 - Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
 - Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
 - Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
 - Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος

ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον,
ταραχθήσονται.

- Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
- Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
- Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
- Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.
- Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
- Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
- Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

- Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
- Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν

καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς, Κώμης**) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων

τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς:

Ἵτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

**Μεθ' ὃ κλείεται ἐντελῶς ἡ Ὡραία Πύλη,
ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει
μεγαλοφώνως τὰ "Πρὸς Κύριον" ἥτοι τὸ
ΙΗ' (18ον) Κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου.**

ΠΡΩΤΗ ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΘ' 119.

**Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με
ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου, Κύριε,
ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων
ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. Τὶ
δοθείη σοι, καὶ τὶ προστεθείη σοι πρὸς
γλώσσαν δολίαν; Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ
ἠκονημένα, σὺν τοῖς, ἄνθραξι τοῖς
ἐρημικοῖς, Οἴμοι! ὅτι ἡ παροικία μου**

έμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν
σκηνωμάτων Κηδάρ' πολλὰ παρώκησεν ἡ
ψυχὴ μου, Μετὰ τῶν μισούντων τὴν
εἰρήνην ἤμην εἰρηνικός, ὅταν ἐλάλουν
αὐτοῖς, **έπολέμουν με δωρεάν.**

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚ' 120.

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη,
ὄθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου. Ἡ βοήθειά μου
παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Μὴ δώης εἰς σάλον
τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξει ὁ
φυλάσσων σε. Ἴδου οὐ νυστάξει, οὐδὲ
ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ. Κύριος
φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα
δεξιάν σου. Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ
συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα,
Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ,
φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος, Κύριος
φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου, καὶ τὴν ἔξοδόν
σου, **ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.**

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΑ' 121.

Εύφράνθη ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι. Εἰς
οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα, Ἐστῶτες
ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου,
Ἱερουσαλήμ. Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη
ὡς πόλις, ἥς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό.
Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαὶ
Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραήλ, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου.

“Οτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν,
 θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ
 εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ εὐθηνία
 τοῖς ἀγαπῶσί σε. Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν
 τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς
 πυργοβάρεσί σου. Ἐνεκα τῶν ἀδελφῶν
 μου καὶ τῶν πλησίων μου, ἐλάλουν δὴ
 εἰρήνην περὶ σοῦ. Ἐνεκα τοῦ οἴκου
 Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, **ἐξεζήτησα
 ἀγαθά σοι.**

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΒ' 122.

Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν
 κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ, Ἴδου ὡς
 ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων
 αὐτῶν ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας
 τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ
 ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως
 οὔ οἰκτερῆσαι ἡμᾶς. Ἐλέησον ἡμᾶς,
 Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ
 ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως. Ἐπὶ πλεῖον
 ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς
 εὐθηνουῖσι, **καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς
 ὑπερηφάνοις.**

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΓ' 123.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ
Ἰσραήλ, εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν τῷ
 ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα
 ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς. Ἐν τῷ
 ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς,

ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς.
 Χείμαρρον διήλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἄρα
 διήλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ
 ἀνυπόστατον. Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ
 ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὁδοῦσιν
 αὐτῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον
 ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν
 θηρευόντων. Ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ
 ἡμεῖς ἐρρύσθημεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν
 ὀνόματι Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν
 οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι,
 καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων. Ἀμήν.**

**Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,
 δόξα σοι ὁ Θεός, (τρὶς)**

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
 ἐλέησον.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

- Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.
- **Κύριε ἐλέησον.(χῦμα εἰς τὸ κλιτόν).**
 - Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.
- **Κύριε ἐλέησον.(χῦμα εἰς τὸ κλιτόν).**

- Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

- **Σοὶ Κύριε.**

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΔ' 124.

Οἱ πεποιοθέντες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὄρος Σιών, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ. Ὁρη κύκλω αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλω τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ράβδον τῶν ἁμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κληρὸν τῶν δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν. Ἀγάθυνον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς

ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν
ἀνομίαν· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΕ' 125.

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν
αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐγενήθημεν καὶ ὡσεὶ
παρακεκλημένοι. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ
στόμα ἡμῶν, ἡ γλῶσσα ἡμῶν
ἀγαλλιάσεως. Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς
ἔθνεσιν· Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι
μετ' αὐτῶν. Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ
ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν
εὐφραϊνόμενοι. Ἐπίστρεψον, Κύριε, τὴν
αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χειμάρρους ἐν τῷ
νότῳ. Οἱ σπεύροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν
ἀγαλλιάσει θεριοῦσι. Πορευόμενοι
ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον, βάλλοντες τὰ
σπέρματα αὐτῶν. Ἐρχόμενοι δὲ ἤξουσιν
ἐν ἀγαλλιάσει, **αἴροντες τὰ δράγματα
αὐτῶν.**

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΣΤ' 126.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς
μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες. Ἐὰν
μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην
ἠγγρύπησεν ὁ φυλάσσων. Εἰς μάτην ὑμῖν
ἐστὶ τὸ ὀρθρίζειν. Ἐγείρεσθε μετὰ τὸ
καθῆσθαι οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης.
Ὅταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον,
ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου, υἱοί, ὁ μισθὸς
τοῦ καρποῦ τῆς γαστρὸς. Ὡσεὶ βέλη ἐν

χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν
ἐκτετιναγμένων. Μακάριος ὃς πληρώσει
τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν, οὐ
καταισχυνθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς
ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΖ' 127.

**Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν
Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς
αὐτοῦ. Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου
φάγεσαι, μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι
ἔσται. Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος
εὐθηνοῦσα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας
σου. Οἱ υἱοὶ σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν
κύκλω τῆς τραπέζης σου. Ἴδου οὕτως
εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος
τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών,
καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ πάσας
τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. Καὶ ἴδοις υἱοὺς
τῶν υἱῶν σου. **Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.****

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΗ' 128.

**Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός
μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ. Πλεονάκις
ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ
οὐκ ἠδυνήθησάν μοι. Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου
ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἐμάκρυναν τὴν
ἀνομίαν αὐτῶν. Κύριος δίκαιος
συνέκοψεν ἀχένας ἁμαρτωλῶν.
Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν
εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών.**

Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμάτων, ὃς
 πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη. Οὐδ' οὐκ
 ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ
 τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα
 συλλέγων. Καὶ οὐκ εἶπον οἱ παράγοντες·
 Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, **εὐλογήκαμεν
 ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι,
 καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων. Ἀμήν.**

**Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα,
 δόξα σοι ὁ Θεός, (3)**

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
 ἐλέησον.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

- Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.
- **Κύριε ἐλέησον. (χῦμα εἰς τὸ κλιτόν).**
 - Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.
- **Κύριε ἐλέησον. (χῦμα εἰς τὸ κλιτόν).**
 - Τῆς παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων
 μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους

καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
 παραθώμεθα.

- Σοὶ Κύριε.

Ἵτι ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς
 ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ, Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων. Ἀμήν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΘ' 129.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε,
 εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου. Γενηθήτω τὰ
 ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς
 δεήσεώς μου. Ἐὰν ἀνομίας
 παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς
 ὑποστήσεται; Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμὸς
 ἐστίν. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
 ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ
 μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ
 μου ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας
 μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας,
 ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. Ὅτι
 παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ'
 αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται
 τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν
 αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛ' 130.

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ ἔμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου. οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. Εἰ μὴ ἔταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχὴν μου, ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΑ' 131.

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυΐδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ἠΐξαστο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκὴνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου. Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου. Ἔως οὔ εὔρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκὴνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ, εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σύ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος σου. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην,

καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐνεκεν
 Δαυΐδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς
 τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. Ὡμοσε
 Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ
 ἀθετήσῃ αὐτήν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας
 σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν
 φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην
 μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ
 διδάξω αὐτούς. Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως
 τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου
 σου. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών,
 ἠρετίσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτῶ.
 Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα
 αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἠρετισάμην
 αὐτήν. Τὴν θήραν αὐτῆς εὐλογῶν
 εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω
 ἄρτων. Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω
 σωτηρίαν, καὶ οἱ ὄσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει
 ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ
 Δαυΐδ, ἠτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου.
 Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην,
ἐπὶ δὲ αὐτόν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΒ' 132.

Ἴδου δὴ τὶ καλόν, ἢ τὶ τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ
 κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ὡς
 μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ
 πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρών, τὸ
 καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ῥινὰ τοῦ ἐνδύματος
 αὐτοῦ. Ὡς δρόσος Ἀερμών, ἡ
 καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών, ὅτι ἐκεῖ

ένετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν
ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΓ' 133.

Ἴδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ
δοῦλοι Κυρίου, οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ
Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. Ἐν
ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς
τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.
Εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας
τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,
δόξα σοὶ ὁ Θεός, **(τρὶς)**

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

- Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.
- **Κύριε ἐλέησον. (χῦμα εἰς τὸ κλιτόν).**
 - Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.
- **Κύριε ἐλέησον. (χῦμα εἰς τὸ κλιτόν).**
 - Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους

καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

• **Σοὶ Κύριε.**

“Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν
καὶ σώζειν καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἀμήν.**

**Οἱ χοροὶ ταπεινῆ τῆ φωνῆ ψάλλουσι τό,
Κύριε ἐκέκραξα..., εἰς ἦχον τοῦ
Ἰδιομέλου τοῦ Τριωδίου.
Ἦχος πλ.δ’**

Ψαλμὸς ρμ’ (140).

Ἀμήν.

**Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν
μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε,
ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου
πρόσχεσ τῆ φωνῆ τῆς δεήσεώς μου, ἐν
τῷ κεκραγένοι με πρὸς σέ εἰσάκουσόν
μου, Κύριε.**

**Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου θυσία ἐσπερινὴ εἰσάκουσόν
μου, Κύριε.**

**Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ
θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.**

**Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους
πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις
ἐν ἀμαρτίαις.**

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχὴ μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἀμαρτωλοὶ, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Ψαλμὸς ρμα' (141)

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτη, ἧ ἔπορευόμην, ἔκρυψαν
παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον,
καὶ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγή ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ
ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ
ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι
ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι
ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν
μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί
σου.

Δεῦτε πιστοὶ ἐπεργασώμεθα, ἐν φωτὶ τὰ
ἔργα τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως
περιπατήσωμεν, πᾶσαν ἄδικον
συγγραφὴν ἀφ' ἐαυτῶν, τοῦ πλησίον
ἀφελώμεθα, μὴ τιθέντες πρόσκομμα
τούτῳ εἰς σκάνδαλον, ἀφήσωμεν τῆς
σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, αὐξήσωμεν τῆς
ψυχῆς τὰ χαρίσματα, δώσωμεν ἐνδεέσιν
ἄρτον, καὶ προσέλθωμεν Χριστῷ, ἐν
μετανοίᾳ βοῶντες· ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ
ἀνταποδῶς μοι.

Δεῦτε πιστοὶ ἐπεργασώμεθα, ἐν φωτὶ τὰ
ἔργα τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως

περιπατήσωμεν, πᾶσαν ἄδικον
 συγγραφὴν ἀφ' ἑαυτῶν, τοῦ πλησίον
 ἀφελώμεθα, μὴ τιθέντες πρόσκομμα
 τούτῳ εἰς σκάνδαλον, ἀφήσωμεν τῆς
 σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, αὐξήσωμεν τῆς
 ψυχῆς τὰ χαρίσματα, δώσωμεν ἐνδεέσιν
 ἄρτον, καὶ προσέλθωμεν Χριστῷ, ἐν
 μετανοίᾳ βοῶντες· ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε,
 Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

**Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Στιχηρὰ
 Μαρτυρικὰ. Ἦχος πλ. δ'.**

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε,
 καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε, καὶ νῦν
 πρεσβεύσατε, ῥυσθῆναι τῶν παγίδων
 τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα
 εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Μάρτυρες Κυρίου, ἱκετεύσατε τὸν Θεὸν
 ἡμῶν, καὶ αἰτήσασθε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
 πλῆθος οἰκτιρμῶν, καὶ τὸν ἰλασμόν, τῶν
 πολλῶν παραπτωμάτων δεόμεθα

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε,
 Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ
 ἰλασμός ἐστιν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐπιλαθόμενοι
 τῶν ἐν τῷ βίῳ, καταφρονήσαντες καὶ τῶν
 βασάνων, διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν,
 ταύτης κληρονόμοι ἀνεδείχθησαν· ὅθεν
 καὶ Ἄγγελοι συναγάλλονται. Αὐτῶν ταῖς

ικεσίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα
ἔλεος.

Στίχ. Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ
μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ
μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐπιλαθόμενοι
τῶν ἐν τῷ βίῳ, καταφρονήσαντες καὶ τῶν
βασάνων, διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν,
ταύτης κληρονόμοι ἀνεδείχθησαν· ὄθεν
καὶ Ἄγγελοι συναγάλλονται. Αὐτῶν ταῖς
ικεσίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα
ἔλεος.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι
νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἰδιόμελα, τοῦ ἁγίου Θεοδώρου ἤχος β'

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες,
πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν, καὶ
πανηγυρίσωμεν· σήμερον γὰρ προτίθεται
τράπεζαν μυστικὴν, ὁ μάρτυς Θεόδωρος,
εὐφραίνουσιν τοὺς φιλεόρτους ἡμᾶς,
τοῦ βοῆσαι πρὸς αὐτόν· Χαίροις
Ἄθλοφόρε ἀήττητε, ὁ τὰς ἀπειλὰς τῶν
τυράννων, ἐπὶ γῆς καταστρεψάμενος,
χαίροις, ὁ τὸ πῆλινόν σου σῶμα, διὰ
Χριστόν τὸν Θεόν, ἐκδεδωκὼς ταῖς
βασάνοις, χαίροις, ὁ ἐν ποικίλοις
κινδύνοις, δόκιμος στρατιώτης
ἀναδειχθεὶς, τῆς οὐρανίου στρατιᾶς. Διὸ
δυσωποῦμέν σε, Μαρτύρων

ἐγκαλλώπισμα, πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ
πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς
λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὴν Θεοδώρητον χάριν, τῶν θαυμάτων
σου Μάρτυς Θεόδωρε, πᾶσιν ἐφαπλοῖς,
τοῖς πίστει σοι προστρέχουσι· δι' ἧς
εὐφημοῦμέν σε λέγοντες· Αἰχμαλώτους
λυτροῦσαι, θεραπεύεις νοσοῦντας,
πενομένους πλουτίζεις, καὶ διασώζεις
πλέοντας, μάταιον δρασμὸν ἐπέχεις
οἰκετῶν, καὶ ζημίας φανέρωσιν ποιεῖς,
τοῖς συληθεῖσιν Ἀθλητὰ, καὶ στρατιώτας
παιδεύεις τῆς ἀρπαγῆς ἀπέχεσθαι,
νηπίοις χαρίζεις, συμπαθῶς τὰ αἰτήματα,
θερμὸς εὐρίσκη προστάτης, τοῖς
ἐπιτελοῦσί σου τὸ ἱερὸν μνημόσυνον,
μεθ' ὧν καὶ ἡμῖν Ἀθλητὰ ἱερώτατε, τοῖς
ἀνυμνοῦσί σου τὸ μαρτύριον, αἴτησαι
παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἦχος β'.

Δῶρον Θεοῦ ὑπέρτατον, ἀνεδείχθης
Μάρτυς Θεόδωρε, ὅτι καὶ μετὰ τέλος, ὡς
ζῶν, τοῖς προστρέχουσι παρέχεις τὰς
αἰτήσεις. Ὅθεν υἱὸν ἀρπαγέντα γυναίου
ποτέ, δορυάλωτον ἐν ἀλλοπίστῳ στρατῷ,
ἐπιστᾶσα ἡ χήρα, τοῖς δάκρυσιν τὸν Ναόν

σου κατέβρεχεν· αὐτὸς δὲ ὡς συμπαθῆς,
 ἐφ' ἵππῳ λευκῷ ἐπιβάς, ταύτης τὸν
 παῖδα, ἀοράτως παρέστησας, καὶ μετὰ
 τοῦτο σὺν τούτῳ ἐνεργῶν, τοῖς θαύμασιν
 οὐκ ἔλιπες. Ἄλλ' αἴτησαι Χριστὸν τὸν
 Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ
 ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
 μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἦχος β'.

Θείων δωρεῶν, ἐπώνυμόν σε γεραίρω,
 τρισμάκαρ Θεόδωρε· τοῦ φωτὸς γὰρ τοῦ
 Θείου, ἄδυτος φωστήρ ἀναδειχθείς,
 κατέλαμψας ἄθλοις σου, τὴν σύμπασαν
 Κτίσιν, καὶ πυρὸς ἀκμαιότερος φανείς,
 τὴν φλόγα κατέσβεσας, καὶ τοῦ δολίου
 δράκοντος, τὴν κάραν συνέτριψας· διὸ ἐν
 τοῖς ἄθλοις σου, Χριστὸς ἐπικαμφθείς
 ἐστεφάνωσε τὴν θείαν κάραν σου.

Μεγαλομάρτυς Ἀθλητά, ὡς ἔχων
 παρρησίαν πρὸς Θεὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε,
 ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα Παρτί .. Δοξαστικὸν Ἦχος πλ. β'.

Ὅργάνῳ χρησάμενος ὁ δυσμενῆς, τῷ
 συναποστάτῃ Τυράννῳ, δι' ἐπινοίας
 χαλεπῆς, τὸν νηστεία καθαγνιζόμενον
 λαὸν εὐσεβῆ, τοῖς ἐκ μιαρῶν θυσιῶν
 κεχραμένοις βρώμασιν, ἐπειρᾶτο
 καταμιαίνειν, ἀλλ' αὐτὸς τὸ ἐκείνου
 μηχανήμα, σοφωτέρα διέλυσας ἐπινοία,
 ὄναρ ἐπιστάς, τῷ τότε Ἀρχιερεῖ, καὶ τὸ

βαθὺ τῆς γνώμης ἀνακαλύπτων, καὶ τὸ ἄτοπον τοῦ ἐγχειρήματος ὑποδηλῶν, καὶ δὴ σοι χαριστήρια θύοντες, σωτῆρα ἐπιγραφόμεθα, ἐτήσιον ἀνάμνησιν τοῦ γενομένου ποιούμενοι, καὶ τὸ λοιπὸν ἐξαιτούμενοι, τῶν ἐπινοιῶν τοῦ πονηροῦ, ἀβλαβεῖς περισώζεσθαι, ταῖς πρὸς Θεὸν σου πρεσβείαις, μάρτυς Θεόδωρε.

Καὶ νῦν .. Θεοτοκίον.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν διὰ
 φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ
 τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἐκ
 Παρθένου γὰρ ἀγνῆς, σάρκα
 προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν
 μετὰ τῆς προσλήψεως· εἷς ἐστὶν Υἱός,
 διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν
 ὑπόστασιν. Διὸ τέλειον αὐτὸν Θεόν, καὶ
 τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες,
 ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν
 ἰκέτευε Μῆτερ **ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι**
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ψαλλομένου τοῦ Δοξαστικοῦ,
ἀνοίγονται τὰ Βημόθυρα καὶ ἐξέρχονται
τῆς βορείου Πύλης ὁ Διάκονος καὶ ὁ
Ἱερεὺς (ἢ μόνος ὁ Ἱερεὺς), μετὰ
θυμιατοῦ, καὶ προηγουμένου
λαμπαδούχου γίνεται ἡ μικρὰ Εἴσοδος.

Εἴσοδος

Διάκονος: Σοφία Ὁρθοί !
Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης (χῦμα)

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,
Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου
δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον
Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς,
ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ,
ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Διάκονος: Ἐσπέρας.
Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Προκείμενον Ἦχος πλ. α' Ψαλμὸς ιθ'.

Ἐπακοῦσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρα
θλίψεως.

Στίχ. Ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ
Θεοῦ Ἰακώβ.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα (Κέφ. Β', 20 -
Γ', 20).

Ἐκάλεσεν Ἀδάμ ὀνόματα πᾶσι τοῖς
κτῆνεσι, καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ
οὐρανοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς,
τῷ δὲ Ἀδάμ οὐχ εὐρέθη βοηθός, ὅμοιος
αὐτῷ. Καὶ ἐπέβαλεν ὁ Θεὸς ἕκστασιν ἐπὶ
τὸν Ἀδάμ, καὶ ὑπνωσε, καὶ ἔλαβε μίαν
τῶν πλευρῶν αὐτοῦ, καὶ ἀνεπλήρωσε
σάρκα ἀντ' αὐτῆς. Καὶ ὠκοδόμησε Κύριος

ὁ Θεὸς τὴν πλευράν, ἣν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ, εἰς γυναῖκα, καὶ ἤγαγεν αὐτὴν πρὸς τὸν Ἀδάμ. Καὶ εἶπεν Ἀδάμ· Τοῦτο νῦν ὅστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μου, καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου, αὕτη κληθήσεται Γυνή, ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήφθη αὕτη. Ἐνεκεν τούτου, καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Καὶ ἦσαν οἱ δύο γυμνοί, ὅτε Ἀδάμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠσχύνοντο, ὁ δὲ ὄφις ἦν φρονιμώτατος πάντων τῶν θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός. Καὶ εἶπεν ὁ ὄφις τῇ γυναικί· τί ὅτι εἶπεν ὁ Θεός· οὐ μὴ φάγητε ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ Παραδείσῳ; Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ ὄφει· Ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ Παραδείσῳ φαγώμεθα, ἀπὸ δὲ τοῦ καρποῦ τοῦ ξύλου, ὃ ἐστὶν ἐν μέσῳ τοῦ Παραδείσου, εἶπεν ὁ Θεός, οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ ἄψησθε αὐτοῦ, ἵνα μὴ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε. Καὶ εἶπεν ὁ ὄφις τῇ γυναικί· οὐ θανάτῳ, ἀποθανεῖσθε· ἦδει γὰρ ὁ Θεός, ὅτι ἦ δ' ἂν ἡμέρα φάγητε ἀπ' αὐτοῦ, διανοιχθήσονται ὑμῶν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἔσεσθε ὡς θεοί, γινώσκοντες καλὸν καὶ πονηρόν. Καὶ εἶδεν ἡ γυνὴ, ὅτι καλὸν τὸ ξύλον εἰς βρῶσιν, καὶ ὅτι ἀρεστὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς

ἰδεῖν, καὶ ὠραῖόν ἐστι τοῦ κατανοῆσαι,
 καὶ λαβοῦσα ἡ γυνὴ ἀπὸ τοῦ καρποῦ
 αὐτοῦ, ἔφαγε, καὶ ἔδωκε καὶ τῷ ἀνδρὶ
 αὐτῆς μετ' αὐτῆς, καὶ ἔφαγον. Καὶ
 διηνοιχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν δύο, καὶ
 ἔγνωσαν ὅτι γυμνοὶ ἦσαν, καὶ ἔραψαν
 φύλλα συκῆς, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς
 περιζώματα. Καὶ ἤκουσαν τῆς φωνῆς
 Κυρίου τοῦ Θεοῦ, περιπατοῦντος ἐν τῷ
 Παραδείσῳ το δειλινόν, καὶ ἐκρύβησαν,
 ὅ τε Ἀδάμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, ἀπὸ
 προσώπου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἐν μέσῳ τοῦ
 Παραδείσου. Καὶ ἐκάλεσε Κύριος ὁ Θεὸς
 τὸν Ἀδάμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀδάμ, ποῦ εἶ;
 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Τῆς φωνῆς σου ἤκουσα,
 περιπατοῦντος ἐν τῷ Παραδείσῳ, καὶ
 ἐφοβήθην, ὅτι γυμνός εἰμι, καὶ ἐκρύβην.
 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός· τίς ἀνήγγειλέ σοι
 ὅτι γυμνός εἶ; εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ ξύλου, οὗ
 ἐνετείλάμην σοι τούτου μόνον μὴ
 φαγεῖν, ἀπ' αὐτοῦ ἔφαγες; Καὶ εἶπεν ὁ
 Ἀδάμ· Ἡ γυνή, ἣν ἔδωκας μετ' ἐμοῦ, αὕτη
 μοι ἔδωκεν ἀπὸ τοῦ ξύλου, καὶ ἔφαγον.
 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῇ γυναικί· τί
 τοῦτο ἐποίησας; καὶ εἶπεν ἡ γυνή, ὁ ὄφις
 ἠπάτησέ με, καὶ ἔφαγον. Καὶ εἶπε Κύριος
 ὁ Θεὸς τῷ ὄφει· Ὅτι ἐποίησας τοῦτο,
 ἐπικατάρατος εἶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν,
 καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων τῆς γῆς, ἐπὶ
 τῷ στήθει σου καὶ τῇ κοιλίᾳ πορεύσῃ, καὶ
 γῆν φαγῆ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς

σου, καὶ ἔχθραν θήσω ἀνὰ μέσον σοῦ,
καὶ ἀνὰ μέσον τῆς γυναικός, καὶ ἀνὰ
μέσον τοῦ σπέρματός σου, καὶ ἀνὰ μέσον
τοῦ σπέρματος αὐτῆς, αὐτός σου τηρήσει
κεφαλήν, καὶ σὺ τηρήσεις αὐτοῦ
πτέρναν. Καὶ τῇ γυναικὶ εἶπε· Πληθύνων
πληθυνῶ τὰς λύπας σου, καὶ τὸν
στεναγμόν σου, ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα, καὶ
πρὸς τὸν ἄνδρα σου ἢ ἀποστροφή σου,
καὶ αὐτός σου κυριεύσει· τῷ δὲ Ἄδὰμ
εἶπεν· Ὅτι ἤκουσας τῆς φωνῆς τῆς
γυναικός σου, καὶ ἔφαγες ἀπὸ τοῦ ξύλου,
οὗ ἐνετειλάμην σοι τούτου μόνου μὴ
φαγεῖν, ἀπ' αὐτοῦ ἔφαγες, ἐπικατάρατος
ἢ γῆ ἐν τοῖς ἔργοις σου, ἐν λύπαις φαγῆ
αὐτὴν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου,
ἀκάνθας καὶ τριβόλους ἀνατελεῖ σοι, καὶ
φαγῆ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ, ἐν ἰδρωτί
τοῦ προσώπου σου φαγῆ τὸν ἄρτον σου,
ἕως τοῦ ἀποστρέψαι σε εἰς τὴν γῆν, ἐξ ἧς
ἐλήφθης, ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση.

Καὶ ἐκάλεσεν Ἄδὰμ τὸ ὄνομα τῆς
γυναικὸς αὐτοῦ, Ζωή, ὅτι αὕτη μήτηρ
πάντων τῶν ζώντων.

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμὸς κ'.

Ἐψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου.

Στίχ. Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου
εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Κέλευσον!

**Ὁ ἱερεὺς κρατῶν λαμπάδα ἀνημμένην
καὶ θυμιατὸν ἐξηρτημένον, ἵσταται
ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ
σφραγίζων διὰ τῆς λαμπάδος
σταυροειδῶς, ἐκφωνεῖ:**

Σοφία, Ὁρθοί.

**Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, στρεφόμενος πρὸς τὸν
λαὸν καὶ ἱστάμενος ἐπὶ τῆς Ὠραίας
Πύλης, ἐκφωνεῖ:**

+ Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

**Καὶ εὐλογῶν διὰ τῆς λαμπάδος
σταυροειδῶς, ἐπανέρχεται ἐν τῷ Ἱερῷ.
Εἶτα ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης**

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα

Διάκονος: Σοφία. Πρόσχωμεν

**Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. Γ', 19-
24).**

**Ὁ Θεὸς τῇ σοφίᾳ ἐθεμελίωσε τὴν γῆν
ἠτοίμασε δὲ οὐρανοὺς ἐν φρονήσει. Ἐν
αἰσθήσει αὐτοῦ ἄβυσσοι ἐρράγησαν,
νέφη δὲ ἐρρύησαν δρόσον. Υἱέ, μὴ
παραρρυῆς· τήρησον δὲ ἐμὴν βουλήν καὶ
ἐννοίαν, ἵνα ζῆ σὴ ψυχὴ, καὶ χάρις ἦ ἐπὶ
σῶ τραχήλῳ, ἔσται δὲ ἴασις ταῖς σαρκί
σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου, ἵνα
πορεύῃ πεπορθῶς ἐν εἰρήνῃ πάσας τὰς
ὁδοὺς σου, ὁ δὲ πούς σου οὐ μὴ
προσκόψῃ· ἐὰν γὰρ κάθη, ἄφοβος ἔσῃ,**

ἐὰν δὲ καθεύδῃς, ἠδέως ὑπνώσεις, καὶ οὐ φοβηθήσῃ πτόησιν ἐπελθοῦσάν, οὐδὲ ὀρμὰς ἀσεβῶν ἐπερχομένας. Ὁ γὰρ Κύριος ἔσται ἐπὶ πασῶν ὁδῶν σου, καὶ ἐρείσει σὸν πόδα, ἵνα μὴ ἀγρευθῆς. Μὴ ἀπόσχου εὐποιεῖν ἐνδεῆ, ἠνίκα ἂν ἔχη ἡ χεὶρ σου βοηθεῖν. Μὴ εἴπῃς· Ἐπανελθὼν ἐπάνηκε, καὶ αὔριον δώσω, δυνατοῦ σου ὄντος εὐποιεῖν· οὐ γὰρ οἶδας τί τέξεται ἢ ἐπιοῦσα. Μὴ τέκταινε ἐπὶ σὸν φίλον κακά, παροικοῦντα καὶ πεποιοῦντα ἐπὶ σοί. Μὴ φιλεχθρήσῃς πρὸς ἄνθρωπον μάτην, ἵνα μὴ τι εἰς σὲ ἐργάσῃται κακόν. Μὴ κτήσῃ κακῶν ἀνδρῶν ὄνειδη, μηδὲ ζηλώσῃς τὰς ὁδοὺς αὐτῶν. Ἀκάθαρτος γὰρ ἔναντι Κυρίου πᾶς παράνομος, ἐν δὲ δικαίοις οὐ συνεδρεύει. Κατάρρα Κυρίου ἐν οἴκοις ἀσεβῶν, ἐπαύλεις δὲ δικαίων εὐλογοῦνται. Κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

Ὁ ἱερεὺς, εὐθὺς μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἀναγνώσματος, ἱστάμενος πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν ἐλαφρῶς, ψάλλει σεμνῶς καὶ κατανουκτικῶς. (Κατὰ μὲν τὴν Α' Ἑβδομάδα, τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα καθὼς καὶ εἰς μνήμας ἑορταζομένων Ἁγίων εἰς ἦχον πλ.β', κατὰ δὲ τὰς ὑπολοίπους ἡμέρας εἰς ἦχον πλ.α').

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου, θυσία ἔσπερινή.

**Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ νότιον μέρος
τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν λέγει
ἐκφώνως.**

Στίχ α'. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου,
Κύριε, Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου, πρόσχευε τῇ φωνῇ τῆς
δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγένοι μὲ πρὸς
σέ.

ὁ α' χορός

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου, θυσία ἔσπερινή.

**Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ ὄπισθεν
μέρος τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν
λέγει ἐκφώνως.**

Στίχ β'. Θεοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ
στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ
τὰ χεῖλη μου.

ὁ β' χορός

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου, θυσία ἔσπερινή.

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν λέγει ἐκφώνως.

Στίχ, γ'. Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

ὁ α' χορός

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης λέγει ἐκφώνως.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ὁ β' χορός

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

Ὁ ἱερεὺς εὐρισκόμενος ἤδη ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἐπαναλαμβάνει.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου.

**Ἐξελθὼν δὲ εἰς τὴν Ὠραίαν Πύλην,
θυμιᾶ τὴν εἰκόνα τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ
ψάλλων.**

ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου.

**Ἀκολούθως δὲ θυμιᾶ τὰς λοιπὰς
εἰκόνας, τὸν Ναὸν καὶ τὸν λαόν, ἐνῶ ὁ
χορὸς ψάλλει τὸ ὑπόλοιπον.**

ὁ α' χορὸς

**Ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία
ἑσπερινή.**

**Ὁ Διάκονος ἐξελθὼν (ἢ ὁ Ἱερεὺς
ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης
ιστάμενος), λέγει τὴν Ἐκτενῆ.**

ΕΚΤΕΝΗΣ.

- **Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς
καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.**
- **Κύριε ἐλέησον. (ἅπαξ, χύμα εἰς τὸ
κλιτόν).**
- **Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.**
- **Κύριε ἐλέησον. (ἅπαξ, χύμα εἰς τὸ
κλιτόν).**

- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
- **Κύριε ἐλέησον. (τρίς, χύμα εἰς τὸ κλιτόν).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν(δεῖνος).
- **Κύριε ἐλέησον. (τρίς, χύμα εἰς τὸ κλιτόν).**

Μέχρι τοῦδε μόνον, κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἰκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἔλέους σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος,

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

**Εὐξασθε οἱ Κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον. Οἱ πιστοί, ὑπὲρ τῶν
Κατηχουμένων δεηθῶμεν. Κύριε**

ἐλέησον. Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήση.
Κύριε ἐλέησον. Κατηχήση αὐτοὺς τὸν
 λόγον τῆς ἀληθείας. **Κύριε ἐλέησον.**
 Ἀποκαλύψη αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς
 δικαιοσύνης. **Κύριε ἐλέησον.** Ἐνώση
 αὐτοὺς τῇ ἀγία αὐτοῦ Καθολικῇ καὶ
 Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ. **Κύριε ἐλέησον.**
 Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ
 διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεός, τῇ σῆ
 χάριτι. **Κύριε ἐλέησον.** Οἱ Κατηχούμενοι
 τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.
 Ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίστης καὶ
 δημιουργὸς τῶν ἀπάντων, ὁ πάντας
 θέλων σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν
 ἀληθείας ἐλθεῖν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς
 δούλους σου τοὺς Κατηχουμένους, καὶ
 λύτρωσαι αὐτοὺς τῆς παλαιᾶς πλάνης
 καὶ τῆς μεθοδείας τοῦ ἀντικειμένου· καὶ
 προσκάλεσαι αὐτοὺς εἰς τὴν ζωὴν τὴν
 αἰώνιον, φωτίζων αὐτῶν τὰς ψυχὰς καὶ
 τὰ σώματα, καὶ συγκαταριθμῶν αὐτοὺς
 τῇ λογικῇ σου ποιίμνῃ, ἐφ' ἣν τὸ ὄνομά
 σου τὸ ἅγιον ἐπικέκληται.
 Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ
 πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου,
 τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
 Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἀμήν.**

**Καὶ ἐξαπλοῖ τὸ Εἰλητὸν συγχρόνως ὡς καὶ
 ἐν τῇ τοῦ Ι. Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ.**

- Ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε, μή τις τῶν Κατηχουμένων.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - Ὅσοι πιστοί
- Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. **Κύριε ἐλέησον.**
- Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι. **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Σοφία.**

Ὁ Θεός, ὁ μέγας καὶ αἰνετός, ὁ τῷ ζωοποιῷ τοῦ Χριστοῦ σου θανάτῳ εἰς ἀφθαρσίαν ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς μεταστήσας, σὺ πάσας ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις τῆς ἐμπαθοῦς νεκρώσεως ἐλευθέρωσον, ἀγαθὸν ταύταις ἡγεμόνα τὸν ἔνδοθεν λογισμὸν ἐπιστήσας, καὶ ὀφθαλμὸς μὲν ἀπέστω παντὸς πονηροῦ βλέμματος, ἀκοὴ δὲ λόγοις ἀργοῖς ἀνεπίβατος, ἡ δὲ γλῶσσα καθαρῶς ῥημάτων ἀπρεπῶν. Ἄγνισον ἡμῶν τὰ χεῖλη, τὰ αἰνοῦντά σε, Κύριε, τὰς χεῖρας ἡμῶν ποίησον, τῶν μὲν φαύλων ἀπέχεσθαι πράξεων, ἐνεργεῖν δὲ μόνον τὰ σοὶ εὐάρεστα, πάντα ἡμῶν τὰ μέλη, καὶ τὴν διάνοιαν, τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος χάριτι.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

- Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. **Κύριε ἐλέησον.**
- Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι. **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Σοφία.**

Δέσποτα Ἄγιε, ὑπεράγαθε, δυσωποῦμέν σε, τὸν ἐν ἐλέει πλούσιον, ἵλεων γενέσθαι ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, καὶ ἀξίους ἡμᾶς ποιῆσαι τῆς ὑποδοχῆς τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης. Ἴδου γὰρ τὸ ἄχραντον αὐτοῦ Σῶμα, καὶ τὸ ζωοποιὸν Αἷμα, κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν εἰσπορευόμενα, τῆ μυστικῆ ταύτη προτίθεσθαι μέλλει Τραπέζῃ, ὑπὸ πλήθους στρατιᾶς οὐρανίου ἀοράτως δορυφορούμενα, ὧν τὴν μετάληψιν ἀκατάκριτον ἡμῖν δώρησαι ἵνα, δι' αὐτῶν τὸ τῆς διανοίας ὄμμα καταυγαζόμενοι, υἱοὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας γενώμεθα.

Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ' οὐ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται ὑπὸ τοῦ α' χοροῦ ἀργῶς καὶ κατανυκτικῶς εἰς ἤχον πλ. β' ἀντὶ

τοῦ χερουβικοῦ τὸ ἐπόμενον, ὅπερ ἀναγινώσκει καὶ ὁ ἱερεὺς μυστικῶς (ἐκ γ') ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης προσκυνῶν τρίς, μετὰ τοῦ διακόνου.

ὁ α' χορός

Νῦν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν. Ἴδου γὰρ εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ἐδῶ διακόπτεται ὁ ὕμνος, Γίνεται ἡ εἴσοδος ἐν ἀπολύτῳ σιγῇ, τοῦ ἱερέως φέροντος τὸν Ἄερα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ κρατῶν τὰ Ἅγια, Διότι τὰ Δῶρα εἶναι προηγιασμένα, ὁ λαὸς γονατίζει εὐλαβῶς, ἐγείρεται δὲ ὅταν ἐναποτίθενται ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης.

ὁ α' χορός

ψάλλων, ἐξακολουθεῖ τὸ διακοπὲν μέλος:

Ἴδου θυσία μυστική, τετελειωμένη, δορυφορεῖται. Πίστει καὶ πόθῳ προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. Ἀλληλούϊα.

ὁ Διάκονος:

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

- Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 - Κύριε ἐλέησον.

- Ὑπέρ τῶν προτεθέντων καὶ προαγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- Ὑπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**

- Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
- Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
- Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
- Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ τῶν ἀρρήτων καὶ ἀθεάτων Μυστηρίων Θεός, παρ' ᾧ οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως οἱ ἀπόκρυφοί· ὁ τὴν διακονίαν τῆς Λειτουργίας ταύτης ἀποκαλύψας ἡμῖν καὶ θέμενος ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς διὰ τὴν πολλὴν σου φιλανθρωπίαν, εἰς τὸ προσφέρειν σοι δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, αὐτός, ἀόρατε Βασιλεῦ, ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ἔπιδε ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους

σου, τοὺς τῷ ἀγίῳ σου τούτῳ
 θυσιαστηρίῳ, ὡς τῷ Χερουβικῷ σου
 παρισταμένους θρόνῳ, ἐφ' ᾧ ὁ
 μονογενὴς σου Υἱὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν, διὰ
 τῶν προκειμένων φρικτῶν ἐπαναπαύεται
 Μυστηρίων' Καὶ πάσης ἡμᾶς καὶ τὸν
 πιστὸν σου λαὸν ἐλευθέρωσας
 ἀκαθαρσίας, ἀγίασον πάντων ἡμῶν τὰς
 ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, ἀγιασμῷ
 ἀναφαιρέτῳ, ἵνα, ἐν καθαρῷ συνειδότητι,
 ἀνεπαισχύντῳ προσώπῳ, καὶ
 πεφωτισμένη καρδίᾳ, τῶν θείων τούτων
 μεταλαμβάνοντες Ἀγιασμάτων, καὶ ὑπ'
 αὐτῶν ζωοποιούμενοι, ἐνωθῶμεν αὐτῷ
 τῷ Χριστῷ σου, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν,
 τῷ εἰπόντι, ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ
 πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ
 ἐν αὐτῷ, ὅπως ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν καὶ
 ἐμπεριπατοῦντος τοῦ Λόγου σου, Κύριε,
 γενώμεθα ναὸς τοῦ παναγίου καὶ
 προσκυνητοῦ σου Πνεύματος,
 λελυτρωμένοι πάσης διαβολικῆς
 μεθοδείας, ἐν πράξει, ἢ λόγῳ, ἢ κατὰ
 διάνοιαν ἐνεργουμένης' καὶ τύχωμεν τῶν
 ἐπηγγελμένων ἡμῖν ἀγαθῶν, σὺν πᾶσι
 τοῖς Ἁγίοις σου, τοῖς ἀπ' αἰῶνος σοι
 εὐαρεστήσασιν.

Ὁ Ἱερεὺς: Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς,
 Δέσποτα, μετὰ παρρησίας,
 ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σε

τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ
λέγειν.

**Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.
Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ
δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ
Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἀμήν.

ὁ Ἱερεὺς: + Εἰρήνη πᾶσι.

ὁ β' χορός

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

ὁ α' χορός

Σοί, Κύριε.

Ὁ Θεός, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ
εὐσπλαγχνος, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ
τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἔπιδε εὐσπλάγχνω
ὄμματι ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, καὶ
φύλαξον αὐτόν, καὶ ἀξίωσον πάντας
ἡμᾶς ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν

ζωοποιῶν σου τούτων Μυστηρίων' Σοὶ γὰρ τὰς ἑαυτῶν ὑπεκλίναμεν κεφαλὰς, ἀπεκδεχόμενοι τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ Ἱερεὺς: Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἀμήν.**

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, καὶ ἔλθε εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών' καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

Ὁ Ἱερεὺς κεκαλυμμένων ὄντων τῶν θείων Δώρων, βαλὼν τὰς χεῖρας ὑπὸ κάτω τοῦ Ἄερος, ἄπτεται τοῦ ζωοποιοῦ Ἄρτου μετ' εὐλαβείας καὶ φόβου πολλοῦ.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς: Τὰ προηγιασμένα Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

ὁ α' χορός **(χῦμα εἰς τὸ κλιτὸν)**

**Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.**

Κοινωνικὸν

ὁ β' χορός

ἦχος α' ἐκ τοῦ Κε.

**Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ
Κύριος. Ἀλληλούϊα.**

**ὁ Διάκονος: Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως
καὶ ἀγάπης προσέλθετε.**

ὁ α' χορός(χύμα εἰς τὸ κλιτὸν)

**Ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ Ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ
ἐπέφανεν ἡμῖν.**

**Ὅταν τελειώσῃ ἡ μετάληψις τῶν πιστῶν,
ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν, ἐκφωνεῖ
μεγαλοφώνως.**

**Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαὸν Σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.**

**ὁ α' χορὸς ψάλλει (ἀντὶ τοῦ "Εἶδομεν τὸ
φῶς"), τὸ ἐξῆς:**

ἦχος β'

**Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ
διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ
στόματί μου Ἄρτον οὐράνιον, καὶ
ποτήριον ζωῆς γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι**

**χρηστὸς ὁ Κύριος Ἄλληλούϊα,
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.**

**Ὁ Ἱερεὺς θυμιῶν τὰ Ἅγια λέγει ἐκ τρίτου
(μυστικῶς): Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς
οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν
ἡ δόξα σου.**

**Καὶ ὁ μὲν Διάκονος, λαμβάνων παρὰ τοῦ
Ἱερέως τὸ ἅγιον Δισκάριον σὺν τοῖς
λοιποῖς, ἀπέρχεται εἰς τὴν ἁγίαν
Πρόθεσιν καὶ ἀποθέτει αὐτά.**

**Ὁ δὲ Ἱερεὺς προσκυνήσας λέγει μυστικῶς
πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης.**

Εὐλογητός, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

**Καὶ λαβὼν τὸ ἅγιον Ποτήριον,
κεκαλυμμένον λέγει.**

**Πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν, εἰς ἀφεσιν αμαρτιῶν
καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.**

**Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς
σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν
Σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν
ἁγίων μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν**

τῶ σῶ ἁγιασμῶ ὅλην τήν ἡμέραν μελετᾶν
τήν δικαιοσύνην Σου.

Ἀλληλουϊα, Ἀλληλουϊα, Ἀλληλουϊα.

Καὶ εὐθύς ὁ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν
ἁγίαν Πρόθεσιν, ἀφήνει τὸ ἅγιον
Ποτήριον, ἐπιστρέφει εἰς τὴν ἁγίαν
Τράπεζαν, καὶ διπλοῖ τὸ Ἀντιμήνσιον.

ὁ Διάκονος:

- Ὅρθοί, Μεταλαβόντες τῶν θείων,
ἀγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων,
ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν φρικτῶν τοῦ
Χριστοῦ Μυστηρίων, ἀξίως
εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ. Ἀντιλαβοῦ,
σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ
Θεός, τῇ σῆ χάριτι.
- **Κύριε ἐλέησον.**
- Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν
ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.

Εὐχαριστοῦμέν σοι τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων
Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν οἷς παρέσχου ἡμῖν
ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τοῦ ἁγίου
Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου,
καὶ δεόμεθά σου, Δέσποτα Φιλάνθρωπε,
φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν
πτερύγων σου, καὶ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς
ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἐπαξίως

μετέχειν τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς
φωτισμὸν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς
βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.

**Ὁ Ἱερεὺς, λαμβάνει τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον,
ποιεῖ δι' Αὐτοῦ Σταυρὸν καὶ ἀποτίθῃσιν
αὐτὸ ἐπὶ τοῦ διπλωθέντος ἤδη
Ἄντιμηνσίου.**

**Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὁ α' χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ')

**Ὁ Ἱερεὺς: (Στὰς πρὸ τῆς Δεσποτικῆς
εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ)**

**Δέσποτα Παντοκράτορ, ὁ πᾶσαν τὴν
κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διὰ τὴν
ἄφατόν σου πρόνοιαν καὶ πολλὴν
ἀγαθότητα, ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς
πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, πρὸς
καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς
ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα
ἀναστάσεως, ὁ διὰ τεσσαράκοντα
ἡμερῶν πλάκας χειρίσας τὰ θεοχάρακτα**

γράμματα τῷ θεράποντί σου Μωσεῖ,
 παράσχου καὶ ἡμῖν, Ἄγαθέ, τὸν ἀγῶνα
 τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς
 νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν
 ἀδιαίρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν
 ἀοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικητάς
 τε τῆς ἀμαρτίας ἀναφανῆναι, καὶ
 ἀκατακρίτως φθάσαι προσκυνῆσαι καὶ
 τὴν ἀγίαν Ἀνάστασιν. Ὅτι ηὐλόγηται καὶ
 δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ
 μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς
 καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
 νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων. Ἀμήν.

(Χῦμα εἰς τὸ κλιτὸν)

**Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ
 τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (τρὶς)**

**Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἀγίαν
 Πρόθεσιν καὶ ἀναγινώσκει τὴν εὐχὴν
 ταύτην.**

**Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς
 τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, καὶ
 κοινωνοὺς ἡμᾶς ποιήσας τῶν φρικτῶν
 σου Μυστηρίων, σύναψον τῇ λογικῇ σου
 ποιίμνῃ, καὶ κληρονόμους ἀνάδειξον τῆς
 Βασιλείας σου, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
ὁ α' χορός
Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς: + Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος
ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῆ Αὐτοῦ θεία Χάριτι
καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

Ὁ Ἱερεὺς: Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ
ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς
πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων,
ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου προφήτου,
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν
ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων
Μαρτύρων, τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων
Πατέρων ἡμῶν, **(τοῦ ἁγίου του Ναοῦ),**
τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων
Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, **(τοῦ Ἁγίου τῆς**
ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι
καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

Κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναγνώσεως
τῶν ψαλμῶν ὁ Ἱερεὺς διανέμει τὸ
Ἄντίδωρον.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ' 33.

**Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ,
διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ
στόματί μου. Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται
ἡ ψυχή μου ἄκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ
εὐφρανθήτωσαν. Μεγαλύνετε τὸν
Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ
ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα τὸν
Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν
τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με.
Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε,
καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ
καταισχυνηθῆ, Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε,
καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ
πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν
αὐτόν. Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου
κύκλω τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ
ρύσεται αὐτούς. Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι
χρηστὸς ὁ Κύριος, μακάριος ἀνὴρ, ὃς
ἐλπίζει ἐπ' Αὐτόν. Φοβήθητε τὸν Κύριον,
πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν
ὕστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.
Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ
δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ
ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Δεῦτε,
τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου
διδάξω ὑμᾶς. Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ**

θέλων ζωήν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν
 ἀγαθάς; Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ
 κακοῦ, καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι
 δόλον. Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιήσον
 ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον
 αὐτήν. Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους,
 καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.
 Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας
 κακά, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ
 μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι
 καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ
 πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο
 αὐτούς. Ἐγγὺς Κύριος τοῖς
 συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς
 ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλὰ αἰ
 θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν
 αὐτῶν ρύσεται αὐτούς ὁ Κύριος.
 Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀσῶ αὐτῶν,
 ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται. Θάνατος
 ἁμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες
 τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Λυτρώσεται
 Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, **καὶ οὐ μὴ
 πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ'
 αὐτόν.**

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΔ' 144.

**Ἵψώσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεύς μου
 καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν
 αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
 Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ
 αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ**

εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μέγας Κύριος
 καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς
 μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας.
 Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου,
 καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι. Τὴν
 μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς
 ἁγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ
 θαυμάσιά σου διηγήσονται. Καὶ τὴν
 δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ
 τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται.
 Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός
 σου ἐξερεύξονται, καὶ τῆ δικαιοσύνη σου
 ἀγαλλιάσονται. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ
 Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.
 Χρηστὸς ὁ Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ
 οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα
 αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε,
 πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου
 εὐλογησάτωσάν σε. Δόξαν τῆς βασιλείας
 σου ἐροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου
 λαλήσουσι. Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν
 ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν
 δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας
 σου. Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων
 τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν
 πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πιστὸς Κύριος ἐν
 πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι
 τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὑποστηρίζει Κύριος
 πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ
 πάντας τοὺς κατερραγμένους. Οἱ
 ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ

σὺ δίδεις τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ.
Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς
πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Δίκαιος Κύριος ἐν
πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὄσιος ἐν
πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ἐγγὺς Κύριος
πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι
τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ.
Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν ποιήσει,
καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται,
καὶ σώσει αὐτούς. Φυλάσσει Κύριος
πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ
πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει.
Αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου,
καὶ εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ
ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

**Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον ἡμᾶς.**

Ἄμήν.